

ALBINA

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

INSUFLEȚITA MANIFESTARE PATRIOTICĂ DE LA BLAJ

În ziua de 25 mai, la Blaj, pe Cimpia Libertății, a avut loc o insuflețită adunare populară, cu prilejul aniversării a 120 de ani de la Revoluția din 1848—1849 în Transilvania. Zecile de mii de participanți români, maghiari și germani au re-trăit momentele petrecute acum un secol și două decenii, când 40 000 de români, maghiari și sași, ascultând îndemnul unora dintre cei mai luminați oameni ai timpului, s-au ridicat la luptă pentru dreptate și libertate.

Acum, ca și atunci, au coborât din Munții Apuseni, strănepoți ai lui Avram Iancu, din satele moștești; au venit cu duiumul țărani de pe Tîrnave și sași din așezările germane de pe cimpie; maghiari, strănepoți ai celor ce-au luptat alături de tunarii lui Avram Iancu. Sint acți strănepoți ai lui Gheorghe Doja, ai lui Horia, Cloșca și Crișan, precum și ai celor care în 1918, la Alba Iulia, au dus la îndeplinire visul de secole, unirea Ardealului cu patria mamă. Toți participanții la adunare, indiferent de naționalitate, sint mindri că astăzi, stăpini la ea acasă, trăiesc o viață nouă, fără teama zilei de miine. De aceea, inimile lor baț într-un ton. Ochiș tuturor se ridică spre faldurile fluturinde ale tricolorului revoluțio-

narilor de la 1848. Într-un singur glas, e intonată chemarea la luptă din acele zile pline de glorie:

„Deșteaptă-te române, din somnul cel de moarte!”

Spre orele prînzului, Cimpia e plină de freamăt. Apoi, miș de urale se ridică spre cer. Zecile de mii de oameni salută astfel sosirea la adunare a tovarășului Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Miniștri, Ianoș Fazekas, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Conducătorii de partid și de stat se urcă la tribună, împreună cu reprezentanți ai organelor județene și orășenești de partid și de stat, cu membri ai Comitetului Central al P.C.R. veniți la serbare, reprezentanți ai organelor obștești, academicieni și alți oameni de cultură.

De pe dealurile însozite ale Blajului sint trase salve de tun. Miș de

piepturi fac să răsune cîntecul revoluționar: „Sfîntă zi de libertate”. Corul Bistra cîntă marșul lui Avram Iancu; de undeva, de pe dealuri, 200 de fete vestesc, din tulnice, începea festivitășii.

Marcel Bosinceanu, prim secretar al Comitetului orășenesc Blaj al P.C.R., președintele consiliului popular orășenesc, deschide adunarea, evocînd măreșele evenimente desfășurate pe Cimpia Libertășii, în 1848.

Iau apoi cuvîntul George Homozteanu, prim secretar al Comitetului P.C.R. al județului Alba. După ce a arătat importanșta revolușiei de la 1848, el a menționat că în acea revolușie au căzut eroic mii și mii de fili ai patriei. Printre ei se numără prefectiș Ioan Buteanu, Constantin Romăniș Vivul, Bătrineanu, Petru Dobra. Eroul nașional Avram Iancu, sufletul revolușiei ardelenice, a purtat pină la moarte făclia aprinsă la Blaj. Pe cimpul de luptă împotriva tiraniei imperiale habsburgice și țariste au căzut, de asemenea, patriotul maghiar Săndor Petőfi, patriotul sas Anton Kurz și alșii.

Astăzi, după 120 de ani de la revolușia din 1848, se construiește cu avînt, România socialistă devine zi de zi mai înfloritoare.

„Proslăvim și cinstim eroismul înaintașilor, spune între alșele și Ionoș Popa, președintele cooperativei agricole de producție Bălcaciu. Astăzi, alături de întregul popor, noi, țăraniș cooperatori romăni, maghiari și germaniș muncim cu dragoste, pentru a contribui la înflorirea patriei!”

În încheierea adunării, vorbește tovarășul Ion Gheorghe Maurer. Cuvîntarea sa este subliniată cu puterice și nesfirșite urale.

Are loc o amplă evocare a actului revoluționar de la 1848, care s-a înscris la loc de cinste în cartea de aur a istoriei poporului nostru.

În istoria nașională, Transilvania a jucat întotdeauna un rol deosebit de important. Aici a fost centrul puterii strămoșilor noștri — dacii și s-au înălțat, apoi, în vremea epocii romane, orașe înfloritoare, în frunte cu Ulpia Traiana Sarmizegetusa, capitala Daciei Traiane.

De la strămoșii lui, poporul român a moștenit vitejia și dîrzenia în lupta pentru apărarea vetrei strămoșești.

Numeroasele mișcări revoluționale ce au avut loc de-a lungul veacurilor (Rășcoala de la Bobilna, Ră-

(Continuare în pag. 4—5)

VICTOR TULBURE

Copiii țării

În leagăne curate
dorm copiii
și își deschid
spre dimineață
ochii...

Albaștri:
cum sint zările
albastre!
Albaștri:
cum e slova
vremii noastre!

Pe cer se-aprinde
Soarele
mai tare
și le mîngie
creștetul de aur...

De aur:
cum sint spicele-implinite!
De aur:
cum e țărmlu cald
al mării!

Iar ei își simt
împurpurași
obrașii:
ca merele
pe creanga implinită!

Ca flacăra
cuptoarelor înalte!
Ca purpura
drapelelor în august!

Voioși
să poată alerga, în voie,
umplînd cu glasuri
de argint
poiana,
sub pași le-așterne
pajiștea
covoare
de roșii flori,
și galbene,
și-albastre.

Sub semnul
celor trei culori
copiii
își vād din primul
ceas al vieșii
țara.

Și țara-n ochii lor
adinci
se uită
și-și vede,
fericită,
viitorul!

FESTIVALUL BIENAL DE TEATRU „I. L. CARAGIALE“

Notații de la o fază intercomunală

Spectacolul desfășurat la căminul cultural din Stejaru-Hurezani (Gorj) a fost deschis de gazde, care au interpretat lucrarea Teodorei Crivăț intitulată Hai, omule, acasă. Reflecțind schimbările petrecute în conștiința locuitorilor satului nou, piesa încearcă și reușește în oarecare măsură să ofere o mostră a ceea ce înseamnă umanism socialist. Urmărind peripecțiile lui Constantin Putere, spectatorul se convinge încă o dată, alături de personajul central al piesei, că omul nu poate viețui în afara societății, înstrăinându-se de tovarășii săi de muncă. Cramponându-se în orgoliul său tocmai contra celor ce vor să-l ajute într-un moment de impas, eroul piesei refuză sprijinul colectivității, chiar cu prețul nefericirii proprii fiice și, implicit, al rușinii de familia sa.

Lecția pe care o primește Constantin Putere a oferit în special interpretului acestuia, A. Teodorescu, posibilitatea de a intruchipa un personaj mai aprofundat sufletește. Prilej de care interpretul a profitat din plin, detașându-se de restul distribuției nu numai prin precizia cu care a dat glas „încăpăținării” lui Putere, ci și prin siguranța cu care s-a mișcat pe scenă. Unele rezerve ar putea fi formulate doar în privința ultimului tablou în care s-ar simți nevoia ca interpretul să încerce o redare mai puțin bruscă a modului în care îndirjirea eroului central „se topește” înainte de a lua hotărârea să se întoarcă acasă. Astfel ca această hotărâre să apară ca o urmare firească a înțelegerii faptului că dreptatea a fost de partea celorlalți și nu ca un eventual nou capriciu al personajului.

Ceilalți actori amatori, Maria Diaconu (soția), Nina Anghel și Cristiana Teodorescu (fiicele), Constantin Trușcă (ginerele), Mircea Tudorică (socolitorul), Elisabeta Stanciu (Lucrarea), care apar de-a lungul desfășurării acțiunii, au de interpretat roluri cam liniare. Poate și din această cauză, nefiind ei convinși de rol, nu au reușit să pară prea convingători. O mențiune în plus pentru prof. Nic. Mihăilescu, interpretul lui Zamfir. Dar cea mai reușită performanță actoricească aparține lui L. Stanciu, președintele Consiliului popular comunal și artist cu vechi „state de serviciu” care, în rolul episodic al unui cioban, a umplut literalmente scena la fiecare apariție a sa. Ne-a impresionat plăcut la dînsul modul în care a știut să rămînă în pielea personajului și în momentele în care se afla pe scenă fără replică. Adică tocmai ceea ce a lipsit majorității interpreților care își așteptau liniștiți rîndul la replică, ca la o lectură la masă a piesei. Aici ar trebui să se îndrepte acum atenția regiei, în general suficient de îngrijită (instructor Teodora Teodorescu).

De asemenea, regia trebuie să insiste pentru un ritm mai rapid de desfășurare a spectacolului. Lucru ce se va putea obține atunci cînd fiecare din cei distribuți își va cunoaște textul, eliminându-se astfel pauzele în care se trage cu urechea la suflor și adăugindu-se un plus de degajare în interpretare. Poate că era necesar un număr mai mare de repetiții în preajma noii premiere; în orice caz, aceste deficiențe de ritm se pot remedia — sintem siguri — printr-un număr sporit de spectacole. Tot pentru ritmul spectacolului, câteva tablouri — din nu mai puțin de 9 cite sînt — cele de la noua „locuință” a lui Putere ar putea fi rezolvate prin „fețe de cortină”.

Ținuta generală a spectacolului prezentat de formația căminului cultural din Stejaru-Hurezani arată că ar fi păcat ca micile deficiențe să nu fie îndreptate pe parcurs. E un spectacol care poate crește, lucru demonstrat de străduința actorilor amatori, de dragostea pe care cu toții o manifestă față de teatru.

Formația căminului cultural din Piscoiu s-a prezentat cu farsa Și la stînga trei ciocane, de Paul Everac. Lucrarea aleasă de artiștii amatori piscoieni — o satiră la adresa formalismului în muncă și a unor pseudo-activiști culturali — are calități scenice mai ridicate comparativ cu prima. Problematika ei este interesantă și puțin atacată de genul teatrului scurt. Există deci — din acest punct de vedere — premisele creării unui spectacol de un sporit interes pentru spectatori și de un nivel artistic mai înalt. Cu condiția ca formația din Piscoiu să dispună de suficiente forțe actoricești pentru un spectacol cu o distribuție atât de numeroasă. Or, dacă pe scenă a evoluat o actriță ca Valeria Popescu, care pentru inepuizabila vervă cu care a interpretat rolul Ilinca a cucerit elogiile unanime, în rest prea puțini interpreți au vădit calitățile cerute de o asemenea lucrare. Desigur, nu putem avea pretenția ca toți interpreții unei formații să fie la nivelul celor mai buni. Dar un minim de dicțiune, măcar pentru a face inteligibile replicile și în ultimă instanță mesajul piesei, este desigur necesar. Și acest minim a lipsit cam multora dintre interpreți.

Regia (instructor Ioan Stăiculescu) a asigurat un ritm mai mult decît susținut acestui spectacol. Așa era și necesar, cu condiția însă să nu se „piardă” replicile, cum din păcate s-a întimplat. De asemenea, în unele cazuri instructorul nu a descifrat suficient de bine sensurile replicilor; în scena de „teatru în teatru” nereușind să realizeze o interpretare suficient de nuanțată pentru a nu crea confuzii. Ca un fapt pozitiv în comparație cu spectacolul precedent, în afară de ritmul bun, mai menționăm că s-a acordat ceva mai multă atenție mișcării în scenă.

Singura formație asupra căreia nu vom ridica nici un fel de obiecții privind interpretarea, este cea din Baloșani care a strălucit prin... absență, motivind că este mai slabă decît celelalte două competitori. Poate fi acesta un mod acceptabil în care niște actori amatori să înțeleagă menirea unui festival de teatru? Ca să nu mai comentăm și o altă absență — cea a reprezentantului Comitetului Județean pentru cultură și artă — care a dus la felurite improvizații pentru încropirea unui juriu „neutr”.

VLADIMIR PANĂ

Spectacol cu piesa „Corijență la dragoste” de Dorel Dorian la Casa de cultură din Rîșnov.

Concurs fără spectatori

La faza intercomunală a Festivalului de teatru „I. L. Caragiale” din județul Cluj (etapa a doua) a șocat faptul că, la cele mai multe centre de concurs (erau în total 7), spectacolele prezentate au fost urmărite de foarte puțini spectatori. Au existat cazuri cînd formațiile de teatru au jucat pur și simplu în fața unor săli goale.

La Gilău, bunăoară, piesa *Iancu la Hălmașiu*, jucată de formația gazdă, montajul literar al artiștilor din Vlaha, precum și piesa *Nici pe jumătate nu-i glumă*, interpretată de actorii din Săvădisla, au fost vizionate doar de 10—15 spectatori. La centrul de concurs din Căpuș erau în sală, înainte de masă, cîțiva copii, iar la Gherla concursul s-a desfășurat avînd ca spectatori doar membrii juriului. Din cele șapte centre unde s-au desfășurat întrecerile, doar la două (Călata și Aghireș), s-a observat o afuență mai mare de public.

Desigur participarea spectatorilor la asemenea manifestări este condiționată și de buna lor organizare, de sprijinul și eforturile organelor locale. Dar factorul hotărîtor de atragerea oamenilor la vizionarea spectacolelor rămîne calitatea acestora. Trebuie să recunoaștem că la unele centre de concurs, nepăsarea și lipsurile de organizare au avut o oarecare contribuție la faptul că actorii au fost nevoiți să joace în fața unor săli goale, dar și aici calitatea spectacolelor a avut rolul determinant în absența publicului.

Și la această etapă ca și la cea desfășurată cu o săptămînă în urmă pe scenele concursului au fost prezentate destule spectacole de un nivel artistic scăzut, (echipele din Micești, Șoimeni, Chiuești, Căței, Săndulești etc.). Unii actori nu-și cunoșteau bine rolul, nu știau să se miște pe scenă sau reproduceau pur și simplu un text învățat pe de rost. Puteau oare să atragă publicul, să creeze emoții în sală asemenea spectacolelor?

În condițiile de azi cînd la sate există televizoare și alte mijloace moderne de răspîndire a artei și culturii (cinematograf, radio) cînd sătenii urmăresc pe micul ecran spectacolele prezentate de artiști profesioniști, nu se poate juca oricum nici pe scenele căminului cultural. O echipă de teatru, cu tot entuziasmul și bunele sale intenții, dacă nu

reușește să prezinte un spectacol valoros nu poate conta pe adeziunea spectatorilor.

Într-o informare, Casa județeană a creației populare evidențiază că din cele 16 formații care s-au întrecut la etapa a doua doar trei s-au remarcat, iar despre celelalte se spune că „s-au prezentat nepregătite sau slab pregătite”.

De altfel unele echipe și-au dat seama de faptul că nu sînt încă suficient de pregătite pentru a-și prezenta spectacolul la un nivel coresponsător și au cerut amînarea pentru ultima etapă a fazei intercomunale (Mințiul Gherlei). În centrele de concurs unde s-au prezentat spectacole bune, publicul n-a lipsit. Așa, bunăoară, la Recea Cristur unde au evoluat echipele de teatru din Ciobăncuța prezentînd un spectacol reușit cu piesa *Mintuleț în paradis* precum și artiștii amatori din Vultureni cu un montaj literar bine realizat, sala de spectacol a fost arhiplină. Aceiași afluență s-a observat și la centrele din comunele Călata și Frata și în alte localități unde au participat formații valoroase.

Din păcate multe echipe înscrie la concurs au lipsit la apel, destrămîndu-se pe parcurs, cum este cazul formațiilor din Mărișel, Măguri, Rîșca, Țaga Mărgău.

Desfășurarea fazei intercomunale a prilejuit Casei de Creație din Cluj o cunoaștere mai temeinică a situației în ceea ce privește nivelul artistic și amploarea mișcării teatrale de amatori din satele județului.

Marius Bud, metodistul cu problemele de teatru, ne-a declarat că este mîhnit de nivelul scăzut la care s-au prezentat unele formații de teatru la concurs. Înainte vreme cînd erau raioane — ne spunea el — lucrurile slabe le vedeam mai rar, acum am urmărit concursul direct de jos de la comună, și acest lucru ne-a ajutat să cunoaștem mai bine realitatea. Concluzia pe care a desprins-o Casa de creație în urma fazei intercomunale, după cum se arată în informarea privind desfășurarea concursului din etapa a doua, este că se poate de concluzia: „Se resimte necesitatea acută a revizuirii îndrumării metodice de specialitate care începînd din 1966 s-a făcut absolut sporadic și neorganizat”.

I. RADU

NOTE DE LECTURĂ

AL. D. ZAMFIRESCU— „Macumba Carloca”

Cu cîteva zile înainte de moarte, survenită la 25 februarie 1968, Al. D. Zamfirescu își răsfoia cu emoție ultima sa carte apărută. E vorba de „Macumba Carloca”, în care experiența de-o viață a autorului pare a fi aici serios implicată. Volumul continuă ciclul de însemnări cu caracter memorialistic, începînd în 1947 cu „Pe căi de miază-zi”.

Cunoscînd îndeaproape lumea pe care o zugrăvește, Al. D. Zamfirescu — ani la rînd diplomat în mai multe țări, ca și tatăl său, scriitorul Duiliu Zamfirescu — ne-a dat o interesantă carte de amintiri din cariera sa diplomatică. Întîmplările evocate sînt puse sub auspiciile adevărului incontestabil, al documentului, fie că este vorba de viața diplomaților de altădată, fie că ne sînt prezentate aspecte inedite și pitorești ale vieții populației sărace din Brazilia ori Portugalia. E de menționat puterea scriitorului de a sugera unele bune momente de atmosferă, de a schița, în linii caricaturale, cîteva personaje memorabile.

Uneori substanța epică a unor povestiri constituie un simplu pretext pentru o evocare sugestivă, în tonuri nuanțate, de o netăgăduită autenticitate, a vieții pescarilor portughezi, ori a băștinașilor din Insulele Canare. Scriitorul se arată plin de înțelegere și compasiune pentru existențele umile.

C. PĂDUREANU

Creșterea viermilor de mătase

ESTE

O INDELETNICIRE **PLĂCUTĂ**
ȘI **BĂNOASĂ**

CARE VĂ ADUCE VENITURI SUPLIMENTARE ÎN GOSPODĂRIE, ÎNTR-O PERIOADĂ MICĂ DE TIMP!

supliment publicitate „ALBINA”

O îndeletnicire rentabilă: CREȘTEREA VIERMILOR DE MĂTASE

Interviu cu tov. ing. Gheorghe Toma
director adjunct în M.I.U.

In legătură cu importanța producției de gogoși de mătase pentru industria ușoară și avantajele de care beneficiază crescătorii de viermi de mătase ce contractează cu întreprinderile de contractări și achiziții pentru industria ușoară, va valorifica gogoșilor obținute.

— În ce constă importanța producției de gogoși de mătase pentru economia țării ?

— Despre importanța acestei producții s-a scris atât în presa centrală cât și în diferite publicații de specialitate, dintre care revista „Sericultură”, organ de popularizare a tehnicii sericulturii, care este cel mai mult răspândită în rîndul crescătorilor de viermi de mătase.

În puține cuvinte se poate arăta că producția de gogoși de mătase îmbracă aspecte de importanță economică atât pentru producători cât și pentru industria de stat.

Astfel, producătorul realizează un venit important, într-un timp foarte scurt (circa 30—35 zile), cu cheltuieli foarte mici, folosind brațe de muncă ce nu pot face față în alte activități, și utilizând pentru hrănirea viermilor de mătase frunza de dud care nu are altă întrebuințare.

De la fiecare dud matur, cu talie înaltă, sau doi duzi cu talie mijlocie, se poate recolta frunză pentru hrănirea a cel puțin un gram de sămînță de la care se obțin cel puțin 2 kg. de gogoși de mătase, în valoare de circa 100 lei.

Sînt numeroase crescătoare de viermi de mătase, pe tot cuprinsul țării, care realizează, în fiecare an, din valorificarea gogoșilor de mătase obținute în două creșteri, între două și cinci mii de lei. Astfel, crescătoarea Dragomirescu Marioara din comuna Popești, județul Vrancea, a crescut larvele rezultate din 30 gr. sămînță în primăvara anului 1967, obținînd 99 kg. gogoși de mătase în valoare de 4104 lei; crescătoarea Chiriș Ioana din comuna Liești, județul Galați, a obținut din aceeași cantitate de sămînță 84 kg. gogoși în valoare de 3497 lei.

Datorită eficienței pe care o asigură această activitate, în cazul unei mai bune desfășurări a pro-

ducției, numeroase cooperative agricole de producție din județele Dolj, Olt, Mehedinți, Teleorman, Ilfov, Timiș, Arad și altele, organizează an de an creșteri de viermi de mătase din cantități tot mai mari de sămînță.

Astfel, în anul 1967, cooperativele agricole de producție din comuna Desa, județul Dolj, au obținut, din valorificarea gogoșilor de mătase, suma de 301777 lei, deși producția medie realizată de 1,653 kg. gogoși la gramul de sămînță a fost slabă.

În ceea ce privește importanța acestei producții pentru industria ușoară, este suficient să amintim că pe lângă articolele de îmbrăcăminte și produsele de larg consum, mătasea naturală este foarte mult solicitată și utilizată pentru producerea a diverse articole tehnice. Toate produsele rezultate sînt mult solicitate atât pe piața internă cât și la export.

— Există condiții de dezvoltare a acestei producții în țara noastră ?

Din experiența și practica întreprinderilor noastre, realizată în cei aproape 20 ani de activitate desfășurată pe linie sericicolă, precum și din studiile și cercetările fructuoase depuse de specialiștii din stațiunea centrală sericicolă apicolă aparținînd de Institutul Central de Cercetări Agricole, rezultă că țara noastră întrunește toate condițiile pentru o dezvoltare corespunzătoare a producției de gogoși de mătase, care să țină pasul cu dezvoltarea impecabilă a producției agricole, zootehnice și industriale a țării.

— Care sînt măsurile prevăzute pentru obținerea acestei dezvoltări a producției de gogoși de mătase ?

Prin elaborarea și aprobarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri Nr. 934/1967 și a planului de măsuri aferent, s-au prevăzut măsuri care să sprijine dublarea producției de

gogoși de mătase, din care vor scoate în evidență pe cele mai importante și anume:

Plantații intensive

Se vor realiza plantații intensive de dud, pe o suprafață de cel puțin 1700 ha, folosindu-se material săditor valoros din punct de vedere al producției de frunză cu valoare nutritivă ridicată, care, o dată cu intrarea lor în exploatare, vor contribui la o reducere substanțială a cheltuielilor ce se efectuează în prezent cu recoltatul frunzei de la duzii răzleți plantați pe drumuri și șosele sau în aliniamente.

Fonduri de investiții

S-au alocat fonduri de investiții de către Consiliul Superior al Agriculturii pentru ca Stațiunea Centrală Apicolă — Sericicolă Băneasa să poată organiza producerea de sămînță hibridă și polihibridă de viermi de mătase, de la care se pot obține producții mari de gogoși de mătase (2,5—3 kg. gogoși la gramul de sămînță) gogoși care au o valoare industrială superioară datorită conținutului sporit de mătase.

Prețuri superioare

Ca urmare a trecerii la producția de gogoși de mătase albe, care au o valoare industrială superioară celor galbene, s-au acordat prețuri superioare pentru gogoșile de mătase valorificate prin organele de stat.

Astfel, un crescător de viermi de mătase care primea pentru un kilogram de gogoși galbene de calitate I prețul de 30 lei, va primi în prezent 49 lei, pentru un kg de gogoși albe, deci un spor de preț de peste 60 la sută.

Gratuit : sămînță

Pentru a se asigura o cointereseare cât mai mare a producătorilor în vederea contractării și organizării creșterii de viermi de mătase, s-a prevăzut acordarea în mod gratuit a sămînței de viermi de mătase, dezinfectantului și hîrtiei perforate și de așternut, necesare efectuării creșterilor.

În același timp, crescătorii primesc asistența tehnică de înaltă calificare din partea organelor de specialitate din Dir. Agr. Județene și Uniunile județene ale cooperativei agricole de producție, precum și din partea salariaților din întreprinderile de contractări și achiziții pentru industria ușoară.

1 kg. gogoși = 250 gr. bumbac

Pentru a se sprijini industria

casnică și de artizanat, statul acordă crescătorilor de viermi de mătase, contra cost, 250 gr. bumbac fir, pentru fiecare kilogram de gogoși calitatea I valorificat către stat.

★

Aceste măsuri importante luate pe plan central, precum și măsurile ce se iau de către organele de specialitate pe plan local, din care enumerăm în special organizarea creșterilor de viermi de mătase prin cooperativele agricole de producție, cu asigurarea remunerării membrilor cooperatori crescători de viermi de mătase prin acordarea de zile-muncă în raport cu producția de gogoși de mătase realizată de fiecare în parte, contribuie la stimularea încheierilor de contracte pentru cantități sporite de sămînță de viermi de mătase și respectiv la obținerea unor producții de gogoși de mătase. Aceasta va face posibilă aprovizionarea industriei cu mai multă materie primă și de mai bună calitate.

Ministerul Industriei Ușoare, în calitate de beneficiar al acestei materii prime, este direct interesat în obținerea de producții sporite. În acest scop, în cadrul colaborării cu Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativei agricole de producție, a luat o serie de inițiative care sînt menite să contribuie la realizarea acestui obiectiv, dintre care arătăm în primul rînd importul din Italia și Japonia a sămînței de viermi de mătase polihibridă, de mare productivitate, precum și introducerea în creștere a unor noi specii de viermi de mătase care se hrănesc cu frunză de ricin și de stejar. Sîntem convinși că prin măsurile ce se vor lua în continuare de organele de specialitate din Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunii Naționale a Cooperativei agricole de producție, pentru îmbunătățirea organizării și asigurarea bazei tehnico-materiale a creșterii viermilor de mătase, în următorii ani se vor obține recolte de gogoși de mătase la nivelul necesarului și capacității de producție a industriei și îndeosebi a filaturii de mătase naturală din Lugoj, unitate care a fost dotată cu utilaje de cel mai înalt nivel tehnic și care are posibilitatea prelucrării unor cantități mult mai mari de gogoși de mătase.

Plantații intensive de dud - t baza dezvoltării sericiculturii în condițiile

Dr. Ing. Eufrosina Cralciu
Stațiunea centrală de apicultură și sericicultură

Valoarea economică a dudului constă în faptul că acesta furnizează unica hrană pentru viermele de mătase, care este frunza de dud.

Deși omul a încercat să înlocuiască de-a lungul timpului frunza de dud din hrana viermelui de mătase, aceste încercări au rămas fără rezultate.

Cu toate că fibrele sintetice au produs transformări adinci în industria textilă, realizând o gamă nesfârșită de fibre obținute pe cale artificială, totuși mătasea naturală rămâne o țesătură valoroasă și inegalabilă în ce privește calitățile ei.

Dudul pare a fi originar din China, cu 4500 de ani în urmă, unde viermele de mătase creștea în stare sălbatică în păduri.

Pe măsura extinderii creșterii viermilor de mătase, s-a trecut la plantarea masivă a dudului, pentru a putea concentra larvele pe un teren determinat, ceea ce a însemnat un mare progres, căci creșterea viermilor de mătase pe duzii răzleți era foarte anevoioasă.

Concentrarea unui număr prea mare de viermi într-un singur loc a dus la înmulțirea răpitorilor și al altor dăunători. De aceea, chinezii au fost nevoiți să crească viermii în încăperi.

Din practica îndelungată acumulată de-a lungul secolelor, s-a ajuns la diferite forme de cultură a dudului (trunchi înalt, trunchi pitic, tufă), urmărindu-se producerea unei cantități cât mai mari de frunză și folosirea sa în hrana viermilor de mătase.

În țara noastră, situată într-o zonă favorabilă culturii dudului, creșterea viermilor de mătase e practică de mai bine de 500 de ani.

În trecut, creșterea viermilor de mătase era o îndeletnicire casnică; prelucrarea gogoșilor se făcea în gospodăria țărănească și numai o mică parte era predată industriei textile.

În condițiile agriculturii socialiste, sericiculturii i s-au deschis posibilități nelimitate de dezvoltare, contribuind la întărirea economică a cooperativelor agricole de producție și asigurând, în același timp, industria ușoară cu o materie primă din cele mai valoroase.

În țara noastră, peste 2000 cooperative agricole de producție se ocupă cu creșterea viermilor de mătase, iar din producția totală de gogoși de mătase intrate în fondul de stat, peste 70 la sută este valorificată de către sectorul cooperatist.

În unele cooperative agricole de producție crescătoare de viermi de mătase, cum este cazul celor 3 cooperative din comuna Dăbuleni, județul Dolj, sericicultura a devenit una din ramurile economice importante ale gospodăriei, care realizează în fiecare an peste 40 tone gogoși de mătase în valoare de peste două milioane lei, ce constituie 25 la sută din venitul total al acestora.

Creșterea viermilor de mătase fiind o îndeletnicire ușoară și de scurtă durată, pentru practicarea ei se folosesc tineri, bătrâni și mai ales femele care nu pot efectua lucrări mai grele în gospodărie, iar veniturile obținute se realizează într-o perioadă de numai 5-6 săptămâni și într-un sezon când există puține produse de valorificat.

În aceste condiții, sericicultura s-a dezvoltat continuu; producția de gogoși de mătase a crescut față de anul 1950 cu peste 100 la sută, iar numărul duzilor s-a dublat.

Istoria sericiculturii românești marchează o nouă etapă prin apariția H.C.M. 934/1967 și anume: trecerea de la o sericicultură extensivă bazată pe duzii cu trunchi înalt de pe drumuri și șosele, sau din curți, grădini și parcuri, din soiul Comun cu producție scăzută de frunză greu accesibilă crescătorilor de viermi de mătase, la o sericicultură bazată pe

plantații masive de tip intensiv, din soluri valoroase.

Această hotărâre prevede ca pînă în anul 1977, să ia ființă plantații tufă din soiuri valoroase pe o suprafață de circa 1700 ha.

Plantațiile intensive se caracterizează prin duzii cu trunchiul mic și o densitate mare la hectar, care în raport cu plantațiile cu trunchi înalt prezintă o serie de avantaje, dintre care cele mai importante sînt:

— intră în producție în al 3-lea an de la plantare;

— dau cantități foarte mari de frunză, chiar de la intrarea lor în producție;

— lucrările agrotehnice și de recoltare a frunzei pot fi executate cu mijloace mecanizate;

— forța de muncă folosită în producerea gogoșilor de mătase se reduce cu mai mult de 50 la sută;

— consumarea frunzei de către larve în proporție de peste 95 la sută, față de maximum 70 la sută cît se consumă din frunza recoltată cu mina de la duzii cu trunchi înalt.

În condițiile din țara noastră, prin experimentarea diferitelor forme de cultură a dudului, la Centrul experimental aplicat-sericicol Orșova, județul Mehedinți, într-o plantație de dud cu trunchi înalt în vîrstă de 11 ani, cu o densitate de 625 duzii/ha în anul 1966, s-a obținut o producție totală de frunză variabilă de la 5,8 t/ha la 8,2 t/ha în funcție de soiul de dud experimentat.

În aceleași condiții, o plantație de dud tufă cu densitatea de 3300 plante/ha a dat o producție de frunză cuprinsă între 10,5 t/ha și 29 t/ha (tabel 1).

Din cele de mai sus rezultă că dudul tufă, în comparație cu dudul cu trunchi înalt, dă producții mult mai mari, depășindu-l pe acesta din urmă în cazul soiului Cattaneo cu 241 la sută.

la 1 ha. plantație, prin prelucrarea lor în industria textilă se pot obține aproximativ 1452 m² țesături de mătase, în valoare de circa 116160 lei. (Tabelul 3).

Recoltarea frunzei de la dudul tufă se face în perioada creșterii viermilor de mătase, prin culegerea sa în întregime de pe ramurile de un an, care apoi se suprimă la 1-2 ochi, tăieri care se fac cu scopul trezirii la viață a mugurilor dorminzi, existenți la baza ramurilor din care să rezulte an de an, un număr tot mai mare de lăstari.

Aceste tăieri se execută anual după terminarea creșterii de primăvară a viermilor de mătase, astfel că tufa de dud, lipsită de trunchi, din asemenea plantații, are la extremitatea celor 3 ramificații de bază lungi de 45-50 cm., care pornesc la 15-30 cm. deasupra coletului, trei îngroșări denumite „pumni”, garnisiți cu numeroși muguri dorminzi care în urma tăierilor, prin trezirea

tate, frunzele au dimensiuni foarte mari și sînt mai nutritive, datorită bogăției în substanțe proteice care au cea mai mare importanță pentru creșterea viermilor de mătase și

roase
cele
să se
rădăc
De
ființe
pregă
lui,
deose
ulter
In
toată
cime,
de pl
In
este
20 t/l
Tu
tensi
3 m.
în ș
0,5 m
Est
duzil
diat
rece

Ș T I A Ţ I

... în țara noastră, în ultimii doi ani s-au introdus specii noi de viermi producători de mătase naturală? Printre aceste specii menționăm: viermele de mătase care se hrănește cu frunză de stejar (*Antheraea pernyi*) și viermele de mătase care se hrănește cu frunză de ricin (*Philosamia ricini*). În acest an, viermele de mătase de stejar se crește în județele Mureș și Harghita, iar cel de ricin în județele Ilfov și Teleorman.

— în anul 1968, pe întreg teritoriul țării se cresc viermi de mătase numai din rase cu gogoși albe? De asemenea, s-a dat

Recoltă bogată de gogoși de mătase

Caracteristica cea mai importantă a dudului tufă o constituie faptul că intră în producție în al 3-lea an de la plantare, în timp ce dudul cu trunchi înalt abia după 5-6 ani. Chiar de la intrarea lor în producție, aceste plantații dau producții mari de frunză, datorită faptului că densitatea la hectar este de 3300 plante, în raport cu dudul cu trunchi, care are numai 625 plante/ha.

Pentru a asigura producții ridicate de frunză, este obligatoriu ca în plantațiile tufă să se cultive numai soiuri de înaltă productivitate, care după cum rezultă din tabelul 2, dau producții de 2-3 ori mai mari decît soiul Comun.

Soiul Cattaneo, într-o asemenea plantație, în plină producție de frunză, a dat 29 t/ha, din care aproximativ jumătate se folosește în creșterea viermilor de mătase, înlesnind obținerea a circa 1452 kg. gogoși în valoare de 73 948 lei.

Din cele 1452 kg. gogoși realizate

la viață, garantează producția de frunză a anului următor.

Producții ridicate de frunză prin aplicarea regulată și corectă a tăierilor de producție se realizează numai în cazul soiurilor de înaltă productivitate, soiul Comun fiind contraindicat să fie folosit în astfel de plantații. Această, în urma aplicării tăierilor de producție, dă o frunză crestată și subțire, puțin consistentă și aspră, de dimensiuni foarte mici, iar viermii nu o consumă cu plăcere și nici gogoșile obținute nu sînt de calitate.

În cazul soiurilor de înaltă productivitate, prin aplicarea tăierilor de producție, frunzele își păstrează dimensiunile mari și caracterul de a fi întregi sau ușor lobate, în afară de faptul că sînt consistente și fragede și deci consumate cu plăcere de către larvele viermelui de mătase.

La soiurile de înaltă productivi-

asigură producții de gogoși de cea mai bună calitate. (Tabel 4).

Deoarece dudul în cultură intensivă își parcurge ciclul evolutiv într-o perioadă de circa 200 zile, cu o temperatură medie anuală de aproape 10° C, acest tip de plantație își găsește în țara noastră cele mai favorabile condiții de creștere și dezvoltare în toate județele cu pondere sericicolă mare.

Pentru obținerea producțiilor ridicate de frunză, pe lângă cultura soiurilor de înaltă productivitate și aplicarea regulată a tăierilor pentru producerea de frunză, cu totul specifică culturii intensive a dudului, este obligatorie lucrarea rațională a solului pe toată suprafața și administrarea de îngrășăminte organice și minerale în doze corespunzătoare condițiilor pedoclimatice în care sînt organizate aceste plantații.

Înființarea plantațiilor intensive de dud

O sericicultură rațională și cu adevărat rentabilă nu poate fi asigurată decît prin crearea plantațiilor de dud intensiv. De aceea în cadrul cooperativelor agricole de producție crescătoare de viermi de mătase au început să ia ființă asemenea plantații pe o suprafață de peste 100 ha.

La înființarea acestor plantații trebuie să se țină seama de unele criterii privind alegerea terenului pentru plantații, pregătirea lui, stabilirea distanței de plantare etc.

Alegerea terenului trebuie făcută în așa fel, încît să se țină seama de posibilitățile de extindere ale acesteia în perspectivă, cele mai bune soluri fiind cele mijlocii, lutoase sau luto-nisipoase, permeabile pentru apă și aer, suficient de fertile și cu o structură bună.

Se vor evita terenurile sărătu-

S
C
V
D

in țara noastră

ăștinoase, precum și Pinza de apă freatică nivelul la care cresc

ită importanță la în-țașilor de dud este spunzătoare a terenueasta joacă un rol nderea și dezvoltarea dului.

solul se desfundă pe la 50—70 cm. adinștin două luni înainte

cu fertilitate scăzută să se administreze e grajd.

ud în plantațiile initează la distanța de luri și 1 m, pe rând, de 1 m, și adinci de

ndabil ca plantarea xecute toamna, imeerea frunzelor, deoaă posibilitatea duzi-

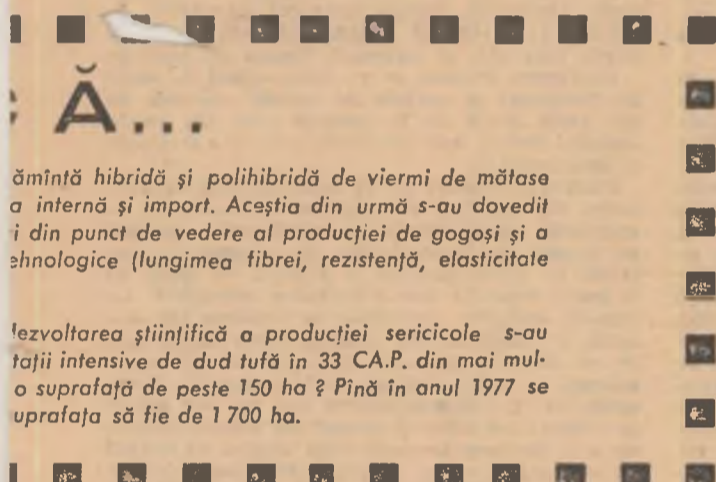
lor să-și formeze rădăcinile mai devreme, iar prinderea să fie de 100 la sută.

Duzilor, înainte de plantare, li se fasonează rădăcinile și apoi se mocirlesc cu scopul stimulării formării rădăcinilor și vindecarea rănilor de pe rădăcinile vechi.

Plantarea duzilor se face imediat după mocirlire, în așa fel încît coletul să rămână cu 4—5 cm. deasupra solului. După plantare duzii se mușuroiesc.

În cazul că plantarea duzilor se face primăvara, să nu se întirzie mai mult de 15 martie, iar după plantare duzii se udă abundant și apoi se mușuroiesc.

Extinderea plantațiilor tufă pe o suprafață de 1700 ha., conform prevederilor H.C.M. 934/1967, va permite ca producția de gogoși din țara noastră să crească într-o asemenea măsură, încît să ajungă printre primele țări producătoare de mătase naturală din Europa.

Ă...

ămîntă hibridă și polihibridă de viermi de mătase a internă și import. Aceștia din urmă s-au dovedit i din punct de vedere al producției de gogoși și a ehnologice (lungimea fibrei, rezistență, elasticitate

dezvoltarea științifică a producției sericicole s-au lațzii intensive de dud tufă în 33 CA.P. din mai mul-o suprafață de peste 150 ha ? Pină în anul 1977 se uprafața să fie de 1700 ha.

TURI PENTRU SCĂTORII DE MI MĂTASE

n această perioadă, majoritatea viermilor de ase se găsesc în vîrsta a III-a, a IV-a sau V-a după zona în care se cresc (șes, deal sau emontană).

Aplicarea unei tehnici raționale de îngrijire hrănire contribuie în aceste vîrste la dezvoltarea normală a larvelor, menținerea vigurozii lor și la evitarea apariției bolilor. Toate acestea duc la obținerea unor producții sporite gogoși cu un conținut bogat de mătase și de itate superioară.

o atenție deosebită trebuie să acorde crescă-ii de viermi de mătase factorilor de creștere : temperatura, umiditatea, aerisirea spațiului creștere și hranei. Dacă în condițiile de climă acestui an temperatura poate fi asigurată fără a mari eforturi din partea crescătorilor, în imb umiditatea creează unele neajunsuri în scătorii. Aerul uscat din afară ca efect al etei prelungite influențează și pe acela din păperile de creștere. Pentru aceasta se vor a măsuri de reglarea umidității pînă la 65—75 sută prin : stropirea din abundență cu apă a șumele, operație care trebuie efectuată de 3 ori pe zi după nevoie ; așezarea de cearșari umede în apropierea paturilor de creștere. umărul cearșafurilor este în funcție de volumul

Ing. E. CĂPITĂNESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

TABEL 1

Producțiile de frunză obținute în plantații de dud sub formă de trunchi înalt și tufă în vîrstă de 11 ani la Centrul Orșova.

Anul 1966

Soiul	Forma de plantare	Distanța de plantare — m.	Producția de frunză — t/ha	Valori relative
Comun	trunchi înalt	4/4	5,818	100
Comun	tufă	3/1	10,560	181
China	trunchi înalt	4/4	6,968	100
China	tufă	3/1	22,770	326
Cattaneo	trunchi înalt	4/4	8 275	100
Cattaneo	tufă	3/1	29,040	341

TABEL 2

Producția de frunză obținută în plantații de dud tufă la Centrul Orșova.

Vîrsta plantației

Soiul	3 ani 1958 t/ha	4 ani 1959 t/ha	5 ani 1960 t/ha	6 ani 1961 t/ha	7 ani 1962 t/ha	8 ani 1963 t/ha	9 ani 1964 t/ha	10 ani 1965 t/ha	11 ani 1966 t/ha
Comun	2,9	3,9	5,3	9,3	9,6	9,9	14,5	12,2	10,5
Multicaule	4,6	7,3	10,3	11,6	12,5	17,3	22,5	21,1	22,0
Cattaneo	9,6	12,6	13,1	15,9	18,9	23,3	28,1	28,8	29,0
Roz de Lombardia	4,6	6,6	9,9	13,2	13,9	19,2	20,4	20,8	20,4

TABEL 3

Producția de frunză obținută într-o plantație de dud tufă și valorificarea ei în creșterea viermilor de mătase.

Soiul	Producția de frunză t/ha	%	Producția de gogoși obținute la 1 ha plantație lei	Producția de mătase obținută la 1 ha plantație m ² țesături lei
Comun	10,560	100	528	528
China	22,770	212	1 138,5	1 138,5
Cattaneo	29,040	274	1 452	1 452

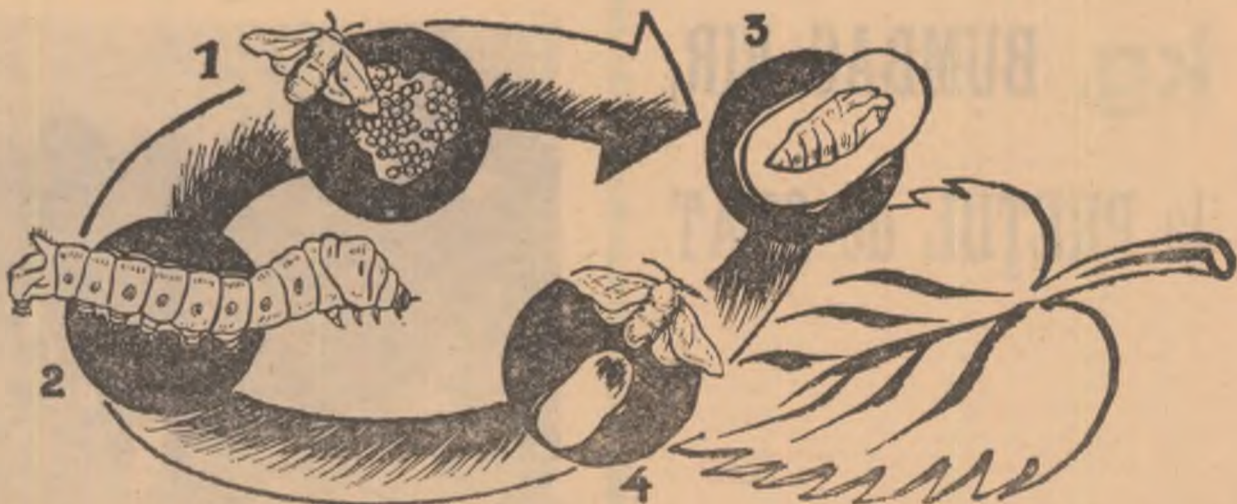
TABEL 4

Suprafața frunzei și conținutul în proteine în funcție de soiul de dud.

Soiul	Suprafața frunzei cm ²	%	Conținutul frunzei în substanțe proteice — g%
Comun	51,04	100	22,8
Multicaule	124,87	244	26,4
Cattaneo	215,98	423	24,7
Roz de Lombardia	124,64	244	27,2

CICLUL DE EVOLUȚIE

1. sămîntă (ou)
2. vierme (larvă)
3. crisalidă (pupă)
4. fluture

COOPERATIVE AGRICOLE DE
PRODUCȚIE ȘI CRESCATORI DE

VIERMI DE

MĂTASE

Valorificați în-
treaga producție
de gogoși de mă-
tase prin între-
prinderile de con-
tractări și achiziții
pentru industria
ușoară, care vă
oferă prețuri și
condiții avanta-
joase.

PENTRU UN KG.

GOGOȘI DE MĂTASE

DE CALITATEA I,

PRIMIȚI 49 lei,

precum și 0,250

kg. BUMBAC FIR,

la PREȚUL de STAT

Urmați exemplul lor!

C. A. P. DESA, JUDEȚUL DOLJ

a obținut din creșterea viermilor de
mătase 301 777 lei pe an.

MARIOARA DRAGOMIRESCU com. Popești, județul Vrancea

din 30 gr. sămînță — 99 kg. gogoși
= 4 104 lei.

IOANA CHIRIȘ com. Liești, județul Galați

din 30 gr. sămînță — 84 kg. gogoși
= 3 497 lei.

Sfaturi pentru crescătorii de viermi de mătase

(Urmare din pag. 2—3)

camerei în care se face creșterea viermilor, de
temperatura aerului (dimineața, la amiază și
seara) și gradul de uscăciune al acestuia.

Umiditatea de 65—75 la sută se va corela
condiționat cu o temperatură de 23—25°C.

Aerisirea joacă un rol foarte important în
dezvoltarea viermilor. Încăperile vor fi aerisite
cît mai des, dimineața și seara în special, pre-
cum și noaptea în permanență, în vîrsta a IV-a
și a V-a. În regiunea de șes, unde lipsa ploilor
contribuie în majoritatea cazurilor la o ridicare
prea mare a temperaturii aerului, se va evita
aerisirea încăperilor în orele de amiază (12—18).
Atunci cînd se face aerisirea, se vor evita pe
cît posibil curenții care se produc prin deschide-
rea deodată a ferestrelor și ușilor opuse. Curenții
dăunează în mare măsură sănătatea viermilor.

Pe lângă cele arătate mai sus, crescătorii
trebuie să fie atenți în acest an și la spațiul de
creștere. În acest caz se recomandă ca spațiul
să nu fie mai mic de 4 m.p. pentru viermii din
vîrsta a IV-a și a V-a rezultați dintr-un gram
sămînță. În cazul cînd încăperea unde am in-
trodus viermii pentru creșterea lor, permite in-
stalarea de paturi în înălțime, se vor crea spații
suplimentare. Viermii trebuie să fie așa de rari
încît să nu stea îngrămădiți unii peste alții,
fiindcă prin îngrămădire, viermii sînt puși în
situația să nu se poată hrăni îndeajuns, nu pot
respira în voie aerul și nu pot asigura
organismului umiditatea necesară. Asigura-
rarea spațiului necesar se face prin rărirea regu-
lată a viermilor o dată cu schimbarea așternutu-
lui sau cînd li se administrează hrana.

Cît privește frunza de dud cu care se hrănesc
viermii, aceasta trebuie să întrunească anumite
condiții și anume: să fie proaspătă, curată și
din abundență. Fiecare crescător trebuie să știe
că o hrănire suficientă, începînd din vîrsta a
III-a a viermilor, duce la obținerea unor canti-
tăți mai mari de gogoși de mătase la gramul de
sămînță. În vîrsta a V-a, hrănirea viermilor de
mătase se face în permanență, pe măsură ce
consumă hrana care li s-a dat mai înainte.

Cantitățile de frunză necesară și numărul de
hrăniri în aceste ultime trei vîrste pentru viermii
rezultați din 10 g. sămînță se prezintă astfel:

Vîrsta a III-a	12 kg.	6 ori
Vîrsta a IV-a	46 kg.	6 ori
Vîrsta a V-a	250 kg.	6—7 ori

Frunza de dud, în vîrsta a IV-a și a V-a se
va administra în special sub formă de lăstari,
care prezintă avantajul că o mențin un timp mai
îndelungat în stare proaspătă. Pe lângă aceasta,

viermii, ridicîndu-se pe lăstari, nu mai stau în-
grămădiți, profitînd în condiții mai satisfăcă-
toare de aer în timpul aerisirii.

În acest an, crescătorii trebuie să depună
toate eforturile pentru hrănirea viermilor de
mătase și în timpul nopții, deoarece acestea
devin mai viol și consumă frunza cu vîrsta.

Culegerea frunzei se va face numai în orele
de dimineață și înainte de apusul soarelui. Se
vor evita orele de la amiază cînd din cauza
soarelui frunza este încălzită, ceea ce contribuie
la incingerea ei.

Păstrarea frunzei de la cules și pînă la hră-
nirea viermilor se face în locuri răcoroase cu
suficientă umiditate. În caz cînd unii crescători
nu dispun de încăperi care să corespundă păs-
trării în bune condiții a frunzei de dud, ea
se poate depozita într-o încăpere obișnuită. La
această încăpere, ferestrele se umbresc cît mai
mult, evitîndu-se pătrunderea soarelui. Frunza
se va depozita într-un strat subțire și se va
acoperi cu cearșafuri umede, bine stoarse. Ume-
zeala lor se reîmprospătează des, cu care ocazie
se vîntură cu mîna și stratul de frunză înainte
de a fi din nou acoperit. Sub stratul de frunză
se recomandă să se așeze prelate sau rogojini,
luîndu-se măsuri ca printre frunze să nu pă-
trundă furnici, păianjeni sau alte insecte. Căci
ajungînd pe paturi o dată cu administrarea
frunzei, insectele pot omori viermii prin înțepă-
turi și prin introducerea în corpul lor a unor
substanțe veninoase.

În timpul perioadei de somn, viermii nu vor
fi deranjați. Ei nu se hrănesc, în schimb trebuie
să li se asigure o temperatură normală de
obicei cu 1—2°C mai ridicată decît aceea indicată
la vîrsta respectivă. La leșirea din somn pentru
ca năpirlirea să se facă ușor, umiditatea va fi
ceva mai ridicată.

La urzirea gogoșilor, pe lângă așezarea tufelor
la timp, cînd primul viermi încep să-și caute loc
pentru îngoșare și prezintă semnele că au
ajuns la maturitate, pe lângă temperatură și
umiditate se va regla și lumina. Aceasta din
urmă trebuie să fie difuză și să cadă uniform
pe toată suprafața materialelor de îngoșare.

Cînd lumina este mai puternică într-o parte,
atunci viermii depun la gogoșă mai multă mă-
tase, în direcția de unde le vine lumina și mai
puțină pe partea opusă. Gogoșile urzite astfel
sînt considerate cu defecte în procesul de filare.

Respectînd regulile de creștere și reglînd în
permanență factorii în funcție de condițiile cli-
matice ale anului acesta, recolta de gogoși va fi
bogată. Aceasta va contribui la obținerea de
venituri sporite de către crescătorii de viermi
de mătase, munca depusă în această ramură
fiînd bine răsplătită.

Plantație intensivă
de dud după apli-
carea tăierilor de
producție.

TARA DINTRE APE

Văzută la scara hărții, Dobrogea, cu pământul ei cuprins între Dunăre și mare, arată ca un imens snop de grâu, respirat către capete și strâns la mijloc, acolo unde se întinde brîul de apă, cu izvoare proprii, al zonei Carasu. Drăgi ale căror cupe sapă neconținut spre vine subpământene, mari sorburi care aspiră fără întrerupere rîuri întregi, conducte pornind în toate părțile vorbesc despre amploarea campaniei de îndestulare cu apă a stepei, despre eforturile întreprinse pentru ca acel imens snop de grâu care este Dobrogea atît pe harta fizică a țării, cît și pe cea economică, să dea spic cu bobul greu.

Un post pe frontul împotriva secetei: stația de pompare de la km. 18. De aici, pentru cele aproape opt mii de hectare amenajate în cadrul sistemului de irigații Carasu, se pompează zilnic 77 000 m.c. de apă. Deservită de șase oameni, stația pulsează fără întrerupere de la 1 aprilie a.c. Schimb după schimb, motopompiștii de la km. 18 notează invariabil în condiția stației: „Nimic deosebit, nici o defecțiune care să ne scoată din ritm”.

Udările să se facă neconținut, zi și noapte, acesta este cuvîntul de ordine. Cît mai multe bariere împotriva secetei. Tot ceea ce poate fi folosit în încheștarea cu natura, pentru valorificarea fiecărui strop de apă, să fie luat în evidență, pus în stare de funcționare și repartizat în punctul cel mai critic.

Firește, greul luptei se duce în mare parte cu mijloace moderne. Statul a trimis județului Constanța un plus de 29 agregate APT 4, ceea ce înseamnă sute de aspersoare în funcțiune. Prin grija comandamentului județean pentru combaterea efectelor secetei, au fost trimise cooperativelor agricole 52 de autocisterne și remorci din disponibilul unor întreprinderi, precum și zeci de pompe și motopompe de la 2 la 12 țoli. La desfășurarea lucrului în trei schimburi, ajută 41 de motopompiști din S.M.T.-uri și 30 de motopompiști militari.

În sfîrșit, pentru prima dată în istoria Dobrogei, în stepă și-au făcut apariția trenuri cu apă. Cinci trenuri, numărînd fiecare cîte 55 de vagoane-cisternă, fac neîntrerupt legătura între Dunăre și localitățile ca Negru Vodă, Cobadin sau Cogea-lac. Niciodată un tren nu a fost mai așteptat ca aceste garnituri de vagoane-cisternă care transportă cîte 1 000 m.c. de apă. În cazul lor nu se cunoaște cuvîntul „locație”. Descărcarea începe imediat, în bazine lichide lingă rampă, de unde prefișul lăcădat pleacă mai de-

parte cu autocisternele. O dată golit, trenul pornește înapoi spre Dunăre, cu viteză maximă. Trenurile de apă au prioritate. Semafoarele le salută totdeauna cu „cale liberă”. La Dunăre, încărcarea se face fără zăbavă. După ce, la început, șeful punctului de încărcare semnalase că, în unele unități, descărcarea decurge lent, acum s-au stabilit adevărate recorduri, s-au lichidat timpii morți.

Amintindu-ne că seceta și consecințele ei pot fi combătute nu numai cu apă, ci și prin folosirea unor rezerve care să ajute la extinderea bazei furajere, am făcut o vizită la Stațiunea experimentală Dobrogea. În urma experiențelor făcute, se iau măsuri pentru fabricarea pe scară industrială, încă în acest an, a făinei de midii și a furajelor din alge marine.

Pentru completarea necesarului de săruri minerale la păsări, oi și porci, midii-le din Marea Neagră și din lacurile și apele dulci constituie o rezervă demnă de luat în seamă. Cantitatea totală de midii din Marea Neagră este estimată la 64 milioane de tone, o bună parte aflîndu-se pe litoralul nostru. Experiențele au dovedit că folosirea făinei de midii în hrana animalelor stimulează atît creșterea, sporul de greutate corporală, cît și producția de ouă la păsări și de lînă la oi.

Folosirea algelor în agricultură, fie ca îngrășămint, fie ca adjuvant în furajare, a constituit obiectul unor vechi cercetări. Și iată că a venit timpul ca, prin grija Uniunii județene a cooperativelor agricole de producție, enorma cantitate de biomasă pe care ne-o dă marea sub formă de alge să fie recoltată, tocată și folosită ca adaos în rațiile animalelor. Este ca și cum Marea Neagră și „anexele” ei, lacurile costale se aliază cu omul și îi deschid cămărilor lor spre a-

ajuta să învingă mai lesne în lupta abordată de el cu atîta ardoare și conștiință a propriei puteri.

Au fost mobilizate și rezervele locale, mijloace mai puțin spectaculoase, aparent modeste, dar care amintesc adevărul că „strop cu strop fac al mărilor potop”. Cofele, căldările, cînile au intrat și ele în acțiune. Sacava, vehicul de un pitoresc exotic, își poartă pîntecele printre ogoare. În comuna Ovidiu, unde se irigă cu agregatele aproape 200 ha., apa pentru vie și pentru cele 10 ha. cu pepeni este cărată în butoaie de trei autocamioane și un tractor cu două remorci. La Tuzla, copiii de școală udă grădina legumicolă, în timpul liber, cu căldările. Cooperativa agricolă i-a ajutat și ea, dîndu-le autocamioane pentru excursii, arînd terenul experimental al școlii și oferind sămînța necesară. Acum, e rîndul copiilor, vin cîte 200 la grădina legumicolă.

La Cobadin — comună plasată în inima județului Constanța, fără alte surse proprii de apă decît fîntînile — cooperativii agricoli vin în fiecare dimineață pe brazdă, la lucru, aducînd cîte o găleată cu apă. Omul, plecînd de acasă, nu se gîndește la merinde sau la tutun. Întîi, găleata cu apă. Această înverșunată patimă pentru ogorul unit ne explică și ea de ce a fost posibil ca premiul I pe țară la culturile vegetale să-l cîștige anul trecut tocmai Cobadinul.

Pe soare și pe lună, apa șopotește în stepă, împinsă de motoare și de brațe neinduplecate în zorul lor, unite proteguitor deasupra ogoarelor ce întregesc uriașul snop de griu conturat între Dunăre și mare.

NICOLAE CULCEA

Una din cele patru stupini ale I.A.S. Murgeanca, județul Ialomița, instalată la floarea de salcim în pădurea Chirana.

Nu poți trăi în societate fără o comportare civilizată. Cine nu respectă o asemenea elementară normă etică se autoexcluce. În categoria aceasta, un loc de frunte îl ocupă scandalagii și bețivii. Iată-l pe unul din ei.

Nagy György din satul Gheorghieni, județul Cluj, aflîndu-se ca în ațtea rînduri în restaurant, a făcut, sub influența alcoolului, scandal. El a lovit pe cei care căutau să-l tempereze și chiar și organele de miliție. A fost condamnat pentru huliganism și ultraj la 3 ani închisoare corecțională și 2 ani interdicție. Timp în care, desigur, va bea numai apă și... va medita.

★

O întimplare care arată cum a putut un om să cîștige lozul cel mare. Alexandru Mathe din Gilău, a fost, mai înainte de a pica în patima beției, diriginte la Ofi-

ciul P.T.T.R. comunal. Pentru a face față unui viciu atît de costisitor, el a început să joace în stil mare la Loto, natural, din banii statului. Aștepta să-i pice lozul cel mare și să acopere cheltuielile ilicite. Și lozul cel mare a picat, dar nu în forma cunoscută la norocoșii obișnuiți ci sub aceea a unui control care i-a găsit lipsă în gestiune 52 242 lei. Ur-marea, o bănuți.

★

Pe lingă cantine se așchiesc cîteodată șobolanii. La cantina I.A.S. Cojocna gestionară a fost Dezső Elisabeta, care a adus întreprinderii un prejudiciu de 33 364 lei.

Tot aici în funcția de șef contabil era Alexandru Terelețchi, care în loc să dea în vileag ne-regula, a acoperit-o, în schimbul a 3 000 lei, cu acte false. „Colaborarea” celor doi răzătorii s-a curmat nu peste mult timp. Cu același prilej

s-a mai constatat că Terelețchi e posesorul unui bogat cazier iar cei care l-au cocoțat în postul de contabil șef sînt din categoria binecunoscută: „gură cască”.

★

Un fapt care vorbește și de lipsă de minte dar și de lipsă de curaj și de altruism. Nicolae Măhălean cu soția, precum și ruda lor Gheorghe Manda se întorceau în sat. În drum spre comuna lor, Bunești, în do-

rința de a ajunge mai repede acasă, cei trei au părăsit șoseaua, urcîndu-se într-o barcă ce traversa Someșul. La un moment dat, cei doi bărbați s-au luat la hărță, vrînd fiecare să conducă. În timpul în care, cei doi oameni în toată firea se hîrjoneau, barca s-a răsturnat. Bărbații au scăpat cu înotul, fără să se sinchisească cîtusi de puțin de soarta femeii, care neștiind să inoate, s-a înecat.

Lăsăm ca cititorii să judece fapta celor doi.

★

Un caz hazliu prin forma în care s-a manifestat, dar tragic în fond. Pop Ilie, din satul Rogojel, și-a părăsit, din 1962, soția și un copil. Pînă azi el n-a plătit pentru copil ca pensie alimentară nici un ban.

Constrîns de lege și de oprobiul oamenilor, s-a gîndit să facă ceva, ca să iasă cît mai avantajos din această încurcătură. Și iată-l ducîndu-se la locuința fostei soții. A pătuns pe furis și și-a furat propriul copil, crezînd că astfel va scăpa de consecințele penale decurgînd din neplata pensiei alimentare. În afară de asemenea socotelii meschine, în sufletul tatălui renegat n-a în-căput nici un alt sentiment.

Justiția l-a condamnat pentru răpire.

VASILE SABĂU
Judecător

Oamenii aduc ploaia...

Cooperatorii agricoli și lucrătorii I.A.S. din județul Dolj desfășoară o intensă activitate pentru mobilizarea tuturor forțelor și resurselor din agricultură pentru ca în ciuda condițiilor climatice vitrege să obțină o recoltă bună în anul 1968.

Dacă privești la culturile din cîmpia Dunării, ce se întind pe multe mii de hectare, ai impresia că în aceste locuri plouă continuu. Zi și noapte, motopompele absorb apa, iar aspersoarele o pulverizează asupra culturilor. În felul acesta s-a reușit ca din cele peste 15 000 ha ale I.A.S. din cadrul Trustului Craiova prevăzute a se iriga să fie deja udare, cîte o dată, mai mult de 11 000 ha, iar pe circa 2 000 ha s-au făcut cîte două udări. De asemenea, în C.A.P.-urile din județul Dolj au fost irigate circa 13 000 ha din care peste 800 ha cu ajutorul apei cărate la cîmp cu butoaiele și cu alte mijloace simple.

La acțiunea de combatere a secetei participă în aceste zile mii de oameni. Printr-o bună organizare a muncii țărăniilor cooperativi din comuna Salcia au asigurat pînă acum udarea de trei ori a unei plantații tinere de pomi, asigurînd de asemenea irigații grădinii de legume și a tarlalelor cu porumb. Cooperativii de la C.A.P. „23 August” Maglavit, numai în două zile, cu 4 cisterne, 15 putini și 20 de butoaie au transportat apa necesară irigațiilor celor 15 ha. cu roșii și 5 ha cu vie, plantații tinăre, asigurîndu-se în același timp udarea celor 83 ha cu legume și a plantației de pierici și caiși.

CAROL BORA

...și la Sîntana

Hotărîrea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la prevenirea și combaterea efectelor secetei, a prins viață la Sîntana. În acest scop, după cum ne relatea tov. inginer agronom Ioan Cocon, se irigă 215 ha. La irigații contribuie din plin cele 5 aspersoare cu jet lung pe terenurile din apropierea fabricii de cărămidă, apa provenind de la bazinele de aici. Fiecare aspersor udă zilnic 3—4 ha. Tot acolo mai funcționează două motopompe a 12 țoli fiecare. Pe un alt teren, la brigada legumicolă lucrează din plin 6 electropompe a trei țoli și 4 electropompe a 4 țoli fiecare. Paralel cu udările are loc îngrășarea suplimentară a culturilor cu îngrășămintă azotoase. Au fost îngrășate cele 36 ha de legume, 30 ha de pășuni și 12 ha porumb.

C.A.P. Sîntana-Arad are o evidență strictă a culturilor irigate. În ea se consemnează condițiile climatice ale fiecărui sezon, ca și principalele măsuri agrotehnice aplicate pe faza de vegetație.

ION COȚOI

La 600 de ani

BRĂILA

Cine știe ce nevoi îl minau, ce gânduri îl stăpîneau pe bătrînul pescar Brăila în clipa în care a bătut țăruii de tirlă. Cert este însă că el nu s-a gândit, nu și-a imaginat că o dată cu acești țăruiși a semnat actul de naștere a unei așezări care avea să se statornicească aici, să înfrunte vremea, să-și scrie o istorie de luptă, de nădejdi și izbînzii.

Privesc ruinele celui de-al 8-lea zid al cetății, acolo unde astăzi se întinde ca un covor încintătoarea faleză, și încerc cu emoția și dragostea omului născut pe aceste locuri, să răsfoiesc filele de demult și de acum ale istoriei acestui vechi oraș așezat pe malurile bătrînului Danubiu.

După vechi documente grecești, Brăila s-a numit pe vremuri „Proilava” sau „Proilabum”. Turcii i-au zis Ibrail sau Ibraila, polonii — Brailava. Cele peste 100 de documente originale, aflate în expoziția recent deschisă în inima orașului, reconstituie firul istoriei bătrînei și tinere Brăile. La 20 ghenarie 1368,

Vlaicu Vodă acordă brașovenilor privilegiul de a face aici, în cetatea Brăilei, nestingheriți de nimeni, comerț. Un alt privilegiu, dat de Alexandru cel Bun, în anul 1408, arată că Brăila, prin orașele din Moldova, întrefinea relații comerciale și cu Liow (Lemberg) din Polonia, fapt consemnat și de un act din 3 iulie 1460 ce poartă semnătura lui Ștefan cel Mare.

Veacuri de-a rândul, locuitorii Brăilei au trăit vremi de bejenie, de a-suprire otomană, înscriind în istoria orașului lor pagini de luptă și năzuință spre libertate și cultură. În 1833, a început să funcționeze în Brăila prima școală națională de stat, iar în anul 1838 — prima tipografie. Ecourile evenimentelor anului revoluționar 1848 le întîlnim și pe aceste meleaguri. Printre măsurile luate de către guvernul revoluționar provizoriu a fost și numirea, ca administrator al județului, a lui Dimitrie Golescu. Sărbătoarea constituției a avut loc la Brăila la 20 iunie 1848, cînd „șalupa canonieră a salutat această măreață țirimonie cu 101 salve de tun, ridicînd și steagul tricolor... Seara, tot orașul a fost iluminat și în piața cea mare tot poporul sălta de veselie...”

Șase secole de istorie în care ultimele două decenii au dat bătrînului oraș tinerețea anilor socialiști, înflorirea și propășirea. „În anii socialismului — se arată în mesajul adresat orașului Brăila de către secretarul general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu — Brăila a devenit un important centru industrial al țării, cu fabrici și combinațe moderne, un oraș în care pulsează ritmul viu, caracteristic României contemporane.”

În anii edificării noii orînduirii, alături de toate orașele țării, oamenii muncii din orașul Brăila aduc o importantă contribuție la înfăptuirea politicii partidului, la progresul și prosperitatea întregii țări. La sfîrșitul anului trecut, unitățile industriale ale municipiului Brăila au realizat o producție de peste 100 ori mai mare ca volum decît cea din anul 1950. Prin darea în folosință în anul 1959 a Combinatului de celuloză și hirtie, și în 1964 a Combinatului de fibre artificiale, în orașul Brăila s-a creat o nouă ramură industrială: ramura chimică. Din 1948, cînd a fost dat primul șlep „Republica” și, pînă în prezent, din șantierul naval au alunecat pe marea fluviului 300 de vase. Aici, la Brăila, s-a creat cel mai tînăr port al țării: Chiscaniul prin care, anual, trec peste 200 000 tone de stuf.

Orașul Brăila întinerește o dată cu toate orașele țării, cu întreaga noastră patrie. În pragul celui de-al șaptelea veac de existență, locuitorii orașului Brăila, care a primit înaltul ordin „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I, dăruiesc întreaga lor energie, pricepere și capacitate de muncă, înfloririi municipiului lor, a întregii noastre țări.

O. MARALOIU

SLATINA

Orașul Slatina a împlinit 600 de ani de la întemeiere. E o vîrstă respectabilă cu care se mîndrește fiecare locuitor al acestei frumoase așezări de pe malul stîng al Oltului.

Aniversarea a prilejuit o suită de manifestări la care au luat parte, alături de oaspeți din întregul județ și reprezentanți ai orașelor București, Sibiu, Mediaș, Craiova, Tg. Jiu, precum și ai orașului Brăila, care sărbătorea aceeași vîrstă. Cu acest prilej a avut loc o sesiune în cadrul căreia au fost susținute comunicări științifice pe tema „Momente din istoria orașului Slatina”. A urmat apoi festivitatea dezvelirii unui obelisc ridicat cu acest prilej. Monumentul reprezintă cele patru stele ale orașului, între care și cea din 1368 ce poartă inscripția: „...În afară de acestea, scutim pe toți negustorii din Brașov și din acest district — de toată vama de la Slatina”. Este vorba de privilegiul comercial emis la 20 ianuarie 1368 de domnitorul Vladislav Vlaicu I (1364—1374), prin care negustorii brașoveni erau scutiți de plata vămii la trecerea prin Slatina.

Manifestările au continuat cu o sesiune jubiliară a Consiliului popular orășenesc, la care au participat Ștefan Peterfi, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Constantin Scarlat, ministrul industriei chimice, Constantin Sandu, prim-secretar al comitetului județean de partid, deputați ai consiliului popular județean, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile orașului, numeroși oaspeți. Trecînd în revistă evenimentele economice, sociale și politice la care au participat de-a lungul vremii locuitorii Slatinei, Nicolae Crăciun, primul secretar al Comitetului orășenesc de partid, președintele consiliului orășenesc a insistat asupra marilor schimbări petrecute în viața orașului datorită înfăptuirii consecvente a programului Partidului Comunist Român de industrializare socialistă a țării și de

UN CALD OMAGIU

În Muzeul de Artă Modernă din Miami (S.U.A.) a fost prezentată de curînd o expoziție de pictură și desene ale artistei de origină română Georgeta-Gigi Arămescu. În tablouri ca: „Amintiri din țară” sau „Țara” pictorița a înscris scene din viața de altădată și contemporană a țării noastre, oameni aflați la muncă, ziduri de cetăți, scene din dansurile populare românești, evocări ale unor monumente de artă veche ca: Horezul, Curtea de Argeș, Voronețul. Picturile ei sînt puternic influențate de folclorul și stilul popular al țării sale de baștină.

Georgeta Arămescu a ținut mult ca împreună cu lucrările ei, în expoziția din Miami, să fie puse la loc de cinste și sculpturile fratelui său, Constantin Ticu-Arămescu, decedat în 1966, la vîrsta de 52 de ani, cînd se afla în plină putere de creație.

Evidențiind valoarea lucrărilor pictoriței Gigi Arămescu, doi oameni de notorietate în lumea artelor plastice îi aduc mari elogii. Profesorul Vito Caggiano, decanul Facultății de Artă al Colegiului Drury, după ce menționează că pictorița

are lucrări în importante muzee și colecții, scrie că „Operele ei reflectă colorata și bogata moștenire românească. Aceste picturi sînt ca niște covoare îndeminate țesute... Picturile ei sînt de majoră semnificație pentru scena contemporană și pentru păstrarea culturii românești”. Elogii de acest fel i-au fost aduse și de directorul Muzeului de Artă Modernă din Miami, Bernard Davis, bun prieten al lui Brăncuși, care a subliniat că „picturile artistei Gigi Arămescu sînt în mod vădit influențate de folclorul și de stilul popular al țării natale, România”.

Dat fiind nota românească și de înaltă ținută artistică imprimată pe lucrările lor, cei doi frați au fost invitați să expună la alte șase muzee sau galerii de artă din Florida, eveniment care a culminat cu expoziția pe care au avut-o în iulie 1964 la Mari Gallery din Woostock—New York.

Premiul I pentru expoziția de desen din Florida la Muzeul de Artă în 1966, distincții la Lowe Gallery, Universitatea din Miami, peste 20 de distincții la expoziții locale, regionale sau naționale, colecții permanente în Florida, Tenne-

see, C
nezele
marea

Da
adus d
din pic
și scul
intra, l
noastre
Artă d
daciă
două s
ruite n
țisti.

Est
mișcătu

22

Familia Scarlat Canta intră în posesia diamantului negru în urma omorului făptuit de Chiriță Drăcea, slujitorul lor, asupra fratelui lui Scarlat, Gheorghe Canta. Zulnia Canta vrea să pună mina pe domnie dînd giuvaerul ca peșcheș turcilor. Încearcă să atragă și pe fata lor, Zoe, în planul său, dar aceasta împotrîvindu-se, Scarlat și Zulnia înfliază în locul ei pe Ilinca lui Onofret. La castel, e prezent însă haiducul Alexa Cerbu, logodnicul Ilincăi. Zoe îi înmînează lui Alexa un răvaș, să-l ducă la unchiul ei, Alexandru Alexandru sosește la castel și cere să-și vadă nepoata. Adormită de un praf, Zoe nu reușește să-i spună păsul său. Zoe își revine și ajutată de Alexa fuge călare încercînd să-l ajungă din urmă pe Alexandru. Între timp, Alexa și ceilalți haiduci sînt biruiți și luați de poteră. Pe drumul spre ocnă, întîlnesc pe Drăcea, care, din porunca Zulniei, o prinsese pe Zoe. Zulnia dă ordin de plecare spre schitul Durău. Se abat pe la mănăstirea Pingărași, după care pornesc cu toți la drum spre Iași. Haiducii le ies în cale și iau una din cele trei trăsuri. Urmăriți de poterași, haiducii, în afară de Neicu și Ceterașu, sînt încercuși în Piscul Șoimului. Scarlat Canta pleacă cu pluta pe Bistrița spre Galați. Alexa, legînd capătul unei frînghii își dă drumul în prăpastie și într-o clipă este în mijlocul plutei lui Canta. După o luptă cu Drăcea, Alexa este prins și dus la mănăstirea Bistrița. El reușește însă să fugă din chilia unde fusese închis. Scarlat Canta și toți cei ce-l însoțeau au ajuns la Cetățuia, unde au rînduit un zaiafet mare. În timp ce petreceau au apărut haiducii care, după ce au luat giuvaerurile boierilor, au plecat. Mehmet-aga a trecut Dunărea, pe la Galați, cu treizeci de spahii.

răniți în niște căruțe luate cu japca și-au pornit, cu coada-n tre picioare, ca niște coteți opăriți, spre miază-zi, din cotro veniseră.

— Aștia și-or găsit nașul! rîdeau drumetii, privindu-i ce jalnic arătau.

Cap. XVIII. Zoe Canta și diamantul negru

— Iar avem trei... surîdea Chiriță Drăcea, privind trăsurile gata de drum. Dar, vorba lui Chiper: nu-i pentru cine se pregătește, ci...

— Faine, nu? întrebă vizitiul, apropiindu-se, pe nesimțite, cu un împlăciu în mină.

— Da... De ce-au bătut, mă, clopotele toată noaptea?

— A fost cam întuneric și clopotarul o fi vrut să nimerească Mehmet-aga la Cetățuia.

— Da?... Nu te cred, palavragiule! — Atunci să știi că Ilinca împlinește vreu descîntec. S-aude că vă cunună măriia sa, Zulnia doamna.

În seara aceea slujitorilor care veneau de la podgoria din Bucium li se alătură un flăcău în straj de arnăut.

— Sînt în slujba lui Jupîn Alexandru Canta. M-a trimis în Cetățuia s-o însoțesc pe jupînița Zoe. Să-i fiu ajutor la caz de nevoie. Am coborît în oraș. Am tras un rachiș, să prind curaj. Și-acu intru cu voi, să nu mă vadă Drăcea. Că el n-o prea iubește pe jupînița Zoe.

— Ei, numai cel de pe comoară-l poate iubi pe Drăcea, a suspinat un slujitor, făcînd loc flăcăului lingă dînsul.

În ogradă, tînărul arnăut s-a dus de-a dreptul la Zoe, în pridvor.

— Cînstitul domniei tale unchi e bine, sănătos

— Mulțumesc, Alexa.

Și citeva minute au sfătuit tainic. La mai puțin de un ceas după asta, Zoe se afla în iatașul Zulniei.

— Mamă, am auzit-o adineauri pe

Ilinca jelînd: „Mă alintă ca pe-o zîină și mă dau la turci cadină”.

— Ei, și?

— S-ar putea să-și facă o samă.

— Mda... s-ar putea. Ai grijă de ea. Simt eu că tînjește, slăbește.

— Mai ales de cînd a aflat că vrei s-o dai lui Drăcea.

— Scarlat vrea... Ține-te tot în preajma ei, te rog.

— Prea bine, mamă. Și eu gîndesc la fel.

— Vezi că-i mai bine cînd lucrăm împreună de cît cînd ne învrăjbeam?

— M-am încredințat de asta și te rog să mă ierți că te-am necăjit mult.

— Te-am iertat!

— Te rog, mamă, arată-mi și mie diamantul negru, prinse Zoe momentul propice.

— E orbitor, năucitor de frumos... s-a înduioșat și s-a înfierbîntat Zulnia. Uite-l... a deschis medalionul de la gît și i-l-a arătat.

— E greu... Parcă mă arde în palmă! s-a minunat Zoe, cîntărindu-l și, rotindu-se ca la polcă, exaltată, a aruncat diamantul pe fereastră.

A căzut în iarbă ca un bulgăraș de jar, cu sute de fețe și de scînteieri.

L-au văzut, în aceeași clipă, și Drăcea și Alexa. S-a încins între dinșii o luptă cumplită.

Din stăreție, au sărit și Zulnia și Zoe și Ilinca. Mama și fiica știau de ce alergă; Ilinca, nu. Într-o clipă, cu putere de uriaș, Zulnia a izbit-o pe Zoe de un perete, l-a sfișiat rochia și a cules diamantul din iarbă, apoi a fugit în iataș, lăsînd pe cei doi bărbați să lupte mai departe.

— Fugi, Alexa! a gemut Zoe, astupîndu-și cu o mină gura ca să oprească singele, iar cu alta își acoperea sîniî desgoliți.

Alexa a înțeles că bătălia-i pierdută și mai ales că, dinspre sala gotică, veneau patru arnăuți cu iataganele gata de luptă. S-a desprins din ghearele lui Dră-

DIAMANTUL NEGRU

Roman de DUMITRU ALMAȘ

În han, cu pistolul într-o mînă și iataganul în cealaltă, Mehmet-aga cerca să pună rînduială între spahii speriați. Cu traiele arse, cu bărbile pîrlite, cu

chipurile îngrozite. Hanul ardea, tot, ca un stog mare de fin. În zori, spahii teferi — nouăsprezece la număr — și-au îngropat cei șase morți, au urcat pe cei

are a tuturor oraşelor și zo-
imase în trecut în urmă. Mo-
izină de aluminiu, construită
puterii populare, realizările
în domeniile economic, suc-
obținute în domeniul învăță-
4, științei și culturii deschid
vechi așezări perspectiva de
un oraș modern, demn de
ile noastre.

Jul adresat de tovarășul
Ceaușescu locuitorilor ora-
atina, citit de tovarășul Ște-
erfi, a fost primit într-o at-
de puternică însuflețire
ntă în decursul veacurilor
atestă vechile hrisoave și
e istorice — se arată în mesaj,
a poporului român pentru
și progres social, străvechea
a Slatinei cunoaște în anii
nului o adevărată renaștere
tărîmurile care dă orașului
voastră o nouă înfățișare și
ră un rol activ în dezvoltarea
i noastre.

Unde pe locuitorii Slatinei cu
aniversării, secretarul gene-
C.C. al P.C.R. le-a transmis
fericire în viața personală,
ese în munca nobilă pentru
a orașului și a județului, a
noastre dragi.

Contribuția adusă de locui-
tinei la opera de edificare a
i socialiste și la continua
re economico-socială și edi-
spodărească a orașului, cu
împlinirii a 600 de ani de
ă a orașului sărbătorit i s-a
prin Decret al Consiliului de
dinul „Steaua Republicii So-
România” cl. I. Cu același
u fost distinși cu ordine și
ale Republicii Socialiste Ro-
5 de locuitori ai orașului.

Noi construcții în municipiul Brăila.

Vinului Cotnar, cîntare

Vin bătrîn, ca un ceaslov,
Procețit, pe sub sprincene,
Roș de ani și de istov,
Iar te chem, dintre troiene...

Vin bătrîn, numa-n cămașă,
Slovă ștearsă de ceaslov,
Ne-a prins vremea de ispașă
Pe-amindoi, pe un ostrov...

Cine știe, ce păcate,
Ne aduse ca pe Iov,
Azi, cu frunțile plecate,
Vin bătrîn, ca un ceaslov!

Eu mă știu, nu mă ascund :
Lăcomie de muiere ;
Ea m-a dat mereu la fund,
Cu dulceața ei de miere.

Dar, pe tine cin-te trase
Pe sub tălpi de judecăți ?
Care cariu rău îți roase
Strana ta, de sub cetății ?

Vin bătrîn, din vremi jucate
Din opinci, doi cite doi,
Eu te-aștept pe-ntunecate
Într-un han din patru foi, —

Mai spre toamnă, la cristov
Cu Ancuțe și ochi dulci :
Să mă-mbeți și să mă culci,

În oglindă, la Snagov...

MATEI
ALEXANDRESCU

Norvegia, Austria, Franța, Italia, Spania, Ve-
r citeva din momentele care au dus la afir-
artelor a fraților Arămescu.

de această glorie, se degajă cald omagiu
tiști patriei de origine și culturii sale. Unele
ente ale pictoriței Georgeta Arămescu, cit
lui Constantin Arămescu, au intrat sau vor
lor, în colecția de lucrări de artă ale țării
și „Martirul” au fost dăruite Muzeului de
ști, „Biserica maramureșeană” și „Coloana
lăruite Muzeului de Artă din Cluj, iar alte
știlp țărănesc” și „Coloana românească” dă-
in Galați, locul de naștere al celor doi ar-

iment de rară vibrație sufletească, profund
goste de țară.

ROMEO CREȚU

S-a agățat de o funie coborîtă din
otniță. A urcat, ca un jder. Și, pină
e desmeticească arnăuții și să des-
rască porțile, tot pe funie, s-a arun-
le partea cealaltă a zidului.

au trecut nici două ceasuri de la
stă întimplare și la Cetățuia urca
ra lui Alexandru Canta. Întîlnin-
pe Drăcea în poartă, cu flinta în
i, musafirul i-a ris în obraz :

Ai gînd să mă puști, căpitane ?
Iertăciune... A fost pe-aici un tăl-
ji...

Și de asta arăți așa, războinic și
de singe ? I s-a mirat Alexandru
a, cu glas ascuțit și cîntat.

coborît din trăsura, fără dichisuri,
intrat, fără pofțire, în iatac, sur-
zînd-o pe Zulnia în mare dojană și
ă cu Zoe :

Haiduceaso ! Te-a trimis nepricop-
de cumnatu-meu să mă nenoro-
? Dar nu ți-a mers : diamantul
i-și al meu ! Al meu ! Dacă mai
să mi-l furi, te sugrum !

Lasă-mi nepoata în pace ! a grăit
candru Canta din ușă.

Iar tu ? Nelegiuitule ! Drac impe-
!... I-a ocărît cumnata, fără cruțare.

Da, am venit anume să aud, chiar
gurița matală, o vorbă despre dia-
tul negru. Și-am auzit-o !

Vrăjmașul fericirii mele și-al fai-
neamului Canta !

Nu știu care-i mai vrăjmaș !
Vreau să-l folosesc spre binele în-
ii familiei Canta, s-a schimbat din-
dată, la glas și la vorbă ! Scarlat

omn, tu — mare logofăt.
Nu crezi că mi-ar sta mai bine mie
n : Alexandru vodă, iar frate-meu,
lat, biv-vel logofăt ?

Poate că ai dreptate... Poftește în
gotică, să cinstim un pahar și să
virșim învoiala, se gudură Zulnia,
legînd că deocamdată nu-i altă cale
t să joace cum îi cînta cumnatul.

na, cheam-o și pe Ilinca la masă.

Roaba a găsit-o pe Ilinca în ogradă,
lingă turnul clopotniței. Parcă nu se
putea desprinde de locul pe unde fugise
Alexa.

Cap. XIX. În Cetățuia au apărut cei doi coropcari

De la marginea codrului Birnovei,
oamenii lui Neicu dădeau semnale din
bucium : Mehmet-aga își luase altă cea-
tă de spahii și venea, în galop, spre
miază-noapte. Unul cite unul, așa cum
vorbisera cu Alexa și cu Ceterașu, țără-
nii își puneau în spate furci, topoare,
coase și se îndreptau spre Iași. Pășeau
lăcuți, fără grabă, parc-ar fi mers la o
treabă obișnuită. Neicu îi aștepta la
marginea pădurii. Îl știa pe Alexa în
Cetățuia, trimis să le deschidă porțile.

Dar, deodată, un arnăut. Toți au tras
flintele în față.

— Fraților, eu sînt ! a trîntit Alexa
cușma arnăuțească de pămînt. Am vă-
zut diamantul negru : e-n Cetățuia. Să
vă povestesc cum a fost... Ca să vi-l
aduc, n-am fost vrednic.

Fîrtații nu s-au arătat de fel bacuroși
de o întimplare ca asta. Ba Neicu a să-
rit iar cu vorbe de ocară asupra lui
Alexa, gata să-l spintece cu paloșul.

— Avem niște mărfuri răsăritene, a
ocolit flăcăul ocară, cu o povață, mă
îmbrac coropcar grec și cerc să pătrund
din nou în Cetățuia, să vă deschid
porțile.

— Ia-l și pe Ceterașu, s-a mai îmbu-
nat Neicu, repede !

În iatacul ei, Zulnia a dezbrăcat ro-
chia, a scos medalionul de la gît, l-a
așezat cu grijă pe măsuță. să-l aibă sub
privire, și a bătut din palme, să vină
Călina s-o ajute la îmbăiere. Dar, în
locul roabei, a intrat Drăcea. Atrăși ca
de-un magnet, ochii i s-au pironit pe
medalionul de pe măsuță. Fulgerat de

un gînd, s-a repezit la Zulnia și-a strîn-
s-o în brațe, cu subită și arzătoare
patimă.

Cu iuțea și îndeminare de pehlivan,
Drăcea a scos din chimir medalionul
primit de la Alexandru Canta, l-a pus
pe măsuță și l-a strecurat pe celălalt în
chimir.

Zulnia a scos din sipet un șipușor
cu otrăvuri și i l-a arătat :

— Cu șipușorul ista ajung la tron.
De bună samă ajung !

Din clipa cînd a pus diamantul negru
în chimir, Drăcea par-ar fi căpiat : tre-
mura și se-nvâpăia, rîdea și lăcrăma, îl
furnica și-l stăpinea total și tiranic
simțămîntul năvalnic al puterii, al mă-
ririi, al averii nemăsurate.

Soarele dădea în asfințit. Galata pă-
rea o pată de lumină albă în arămiul
toamnei. Un neguțător grec și un slu-
jitor, cu marfă în tolbe, cereau intrare
în Cetățuia. Zărînd pe fereastră negu-
stori greci tolbași cum scoteau mărfuri-
le și le înșirau pe balustradă, Drăcea
i-a chemat în pridvor. Aici, îndată, s-au
adunat slujitorii și călugării. Nerăbdă-
tor, săltînd între veselie și spaimă, a
tirguit un șal și niște giuvaericeale.

— Cumpărați, cumpărați, formoz du-
ducusa, formoz zuvaericaua, lauda unul
din negustori marfa, înfățișînd-o Zoei,
Ilincăi și Călinei.

Iar celălalt, întărea, arătînd lui Dră-
cea, tot ce avea :

— Formoz salu, formoz maresalu ! Ia
casmiru de la Ismiru...

Ilinca s-a depărtat ; Zoe o urma, că-
tînd parcă să-i afle gîndurile. O cerceta,
cu coada ochiului, cum își privea giu-
vaerurile, cum își proba șalul, tremu-
rînd, emoționată, cum zimbea tristă,
speriată, aproape de plîns.

VA URMA

Însuflețita manifestare patriotică de la Blaj

(Urmare din pag. 1)

coala lui Gheorghe Doja, Răscoala
lui Horia, Cloșca și Crișan, Revoluția
de la 1848 — atîtea și atîtea altele
au dovedit din plin vitejia și spiri-
tul de sacrificiu al poporului român.
Alături de el s-au aflat, întotdeauna,
și reprezentanți ai populației ma-
ghiare și germane din Transilvania.
Visul de veacuri al maselor popu-
lare transilvănene de a se elibera
de sub jugul asupririi habsburgice
și a se uni cu țara s-a realizat în
1918, prin lupta întregului popor.

Sînt marcate, în evocare, date im-
portante din istoria poporului ro-
mân : 1859 — unirea Moldovei cu
Țara Românească ; 1877 — cucerirea
Independenței de stat ; 1918 — uni-
rea Transilvaniei cu patria mamă.

Rolul de a conduce mai departe
lupta de emancipare socială și pen-
tru deplină libertate națională și
l-au asumat clasa muncitoare, misca-
rea revoluționară a proletariatului,
Partidul Comunist Român. Pe dru-
mul deschis de insurecția armată de
la 23 August 1944, s-a îndeplinit și
acest vis.

Astăzi, întregul popor, însuflețit
de iubire de patrie, muncește cu
avînt pentru desăvîrșirea politicii
de construcție a unei vieți noi, pen-
tru înflorirea continuă a României
Socialiste.

Marea sărbătoare de simbătă, de
la Blaj, a constituit un moment im-
presionant și o dovadă a tăriei po-
porului nostru, a dragostei ce-o poartă
partidului, stegarul încercat al
luptei pentru dreptate socială și
libertate.

Începînd cu numărul
din 13 iunie urmăriți în
paginile revistei noastre,
rubrica dedicată micilor
cititori, pionieri și șco-
lari, Albina copiilor.

MAGAZIN

Păsări folositoare agriculturii

Cu citva timp în urmă mă găseam cu o echipă de cercetători științifici în Oltina (județul Constanța), pentru a studia viața unor plante și a unor păsări. Localnicii urmăreau cu interes și simpatie munca noastră, ajutându-ne cu o serie de date interesante. Erau, așadar, mari iubitori de păsări. Iată însă că într-una din zile, găsim pe stradă o cucuvea noartă. Niște copii ne-au explicat cum a fost prinsă și omorâtă. Am aflat atunci că și la Oltina, ca și în multe alte părți, oamenii nu cunosc destul de bine foloasele pe care le aduc agriculturii o serie de păsări ca bufnița, ciuful, huhurezul și altele. Și, nu numai că nu le protejează dar, dimpotrivă, au față de ele o mare aversiune, urmărindu-le cu stăruință pentru a le prinde și a le distruge. De strigătele acestor păsări de noapte oamenii leagă o se-

rie de nenorociri și prevederi sumbre. Aceasta datorită unor credințe greșite, izvorite din necunoașterea vieții și obiceiurilor acestor păsări. Antipatia față de ele rezidă și în faptul că ele scot țipete în timpul nopții, când liniștea face ca zgomotul cel mai mic al pădurii sau al satului să capete rezonanțe speciale. Și aspectul lor este oarecum înfricoșător.

În realitate, aceste păsări nu numai că nu sunt vătămătoare, ci dimpotrivă, ele aduc omului multe foloase; nu numai că nu aduc nenoroc, dar ele gonesc și distrug dușmanii mici, stricători și periculoși. Când șobolanii sau șoarecii de cimp, de pildă, se înmulțesc peste măsură, cele mai bucurătoare sunt aceste păsări de noapte, care întreprind adevărate oșpețe și în câteva săptămâni curăță cimpul de musafirii nepoțiți.

Bolul lor în combaterea multor dăunători ai culturilor nu e mai mic nici astăzi, când există metode moderne de combatere. Dimpotrivă, ele sînt foarte folositoare și de aceea trebuie să avem multă grijă de ele.

Și pentru a ne fi mai clar ce calamitate reprezintă pentru agricultură micile rozătoare de cimp, ne vom mărgini să dăm doar două exemple. Pe baza unor date oficiale recente, s-a stabilit că în ultimii trei ani au fost distruse de către șobolanii de cimp 10 la sută din producția de orez a Indiei, Indoneziei și Filipinelor. În 1886, șoarecii de cimp au provocat în Franța pagube de 13 milioane franci aur. Mai arătăm că un hirciog poate consuma anual circa 50 kg. de cereale, iar un șoarece de cimp — între 10—12 gr. masă verde și pină la 14 gr. semințe pe zi.

Acești dușmani ai ogoarelor sînt stîrpiți de către păsările de noapte. Un ciuf de pădure, de pildă, poate mânca circa 120 gr. pe zi, deci aproximativ 6—7 rozătoare mici. În 5 zile, pasărea consumă o cantitate de rozătoare egală cu propria sa greutate. Bineînțeles, aceste date depind de la regiune la regiune, de la o specie la alta. Oricare ar fi păreri despre păsările de noapte, trebuie să știm că ele sînt folositoare agriculturii și că avem datoria să le protejăm, contribuind în felul acesta la sporirea recoltelor.

ELENA MANTU
cercetător principal
la Muzeul „Gr. Antipa”

O CAPRĂ NEAGRĂ a fost salvată

Străbătînd munții mi-a fost dat să admir zveltețea monumentală a unei capre negre dominînd înălțimile. Este știut că acest animal este ocrotit pentru frumusețea și raritatea sa.

O capră neagră a fost redată munților datorită medicului veterinar Eugen Neagu de la circumscripția comunei Bran. Găsind-o la Mălăiești, în munții Bucegi, niște muncitori forestieri au observat că dă semne de boală. Au adus-o de grabă la circumscripția veterinară din Bran. Medicul Eugen Neagu și-a dat

COLȚUL FILATELISTULUI noi emisiuni de mărci poștale

Poșta Română pune în circulație două mărci poștale cu caracter festiv. Ne referim la „A XV-a Adunare Generală Trienală” a Consiliului Internațional de Vinătoare (C.I.C.) care și-a desfășurat lucrările de curînd la Mamaia și 550 de ani de la moartea lui Mircea cel Bătrîn.

Consiliul Internațional de Vinătoare, cu sediul permanent la Paris, a fost fondat în anul 1928, de către Franța, România, Cehoslovacia, Polonia, cu scopul de protejare a faunei cinegetice și a vînatului pe plan internațional.

Este pentru prima oară cînd lucrările congresului s-au desfășurat în țara noastră.

La Mamaia, cu ocazia congresului, s-au organizat expoziții inedite: de trofee de vînat, de fotografii cinegetice și de filatelie cu tematica fauna.

Poșta Română va pune în circulație o marcă poștală cu valoarea de 1,60 lei, care va reproduce tabloul „Dragoș Vodă la vînatore de zimbri” al pictorului român N. Grigorescu.

Cu prilejul împlinirii a 550 de ani de la moartea marelui domnitor al Țării Românești, Mircea cel Bătrîn, Poșta Română va scoate o emisiune comemorativă alcătuită dintr-o marcă poștală cu o valoare nominală de 1,60 lei, reprezentînd o reproducere după o pictură murală din Biserica Episcopală de la Curtea de Argeș. La sfîrșitul veacului XIX, cînd biserica a fost restaurată, pictura a fost luată și adusă la Muzeul Național de Antichități. Portretul a fost executat la începutul sec. XVI de Dobromir Zugravul, după un model din sec. XIV și este păstrat în Secția de artă veche românească a Muzeului de Artă al Republicii Socialiste România.

Ambele mărci vor fi tipărite în patru culori pe hirtie cromo și vor fi dantelate.

I. CAMIL

Știați că...

...primul pilot din lume care a zburat cu proteze în loc de picioare a fost aviatorul român George Bănculescu, care și-a pierdut picioarele într-un accident de avion petrecut la 12 septembrie 1926, în munții Cehoslovaciei?

...săritura în înălțime a puricelui atinge de 300 de ori înălțimea proprie? Dacă un om ar putea atinge o asemenea performanță, el ar sări ușor peste un obstacol înalt de 500 m..

...pe cursul Amazoanelor trăiește nu mai puțin de 250 de triburi?

...racul japonez are un corp mic, în timp ce picioarele cu clești au nu mai puțin de 2 m. lungime?

...viermele de mătase are un miros afi de dezvoltat, încît masculul simte mirosul femelei chiar la o distanță de 12 km.?

...o muscă trăiește în medie 76 de zile?

seama că animalul suferă de o boală periculoasă, „Coenurus cerebralis”, denumită de popor căpiere. Paraziții acestei boli se fixează pe creier sub forma unor bășici al căror lichid conține larve de tenie.

Printr-o intervenție chirurgicală pe creier, medicul Neagu a reușit să extragă punga cu larve.

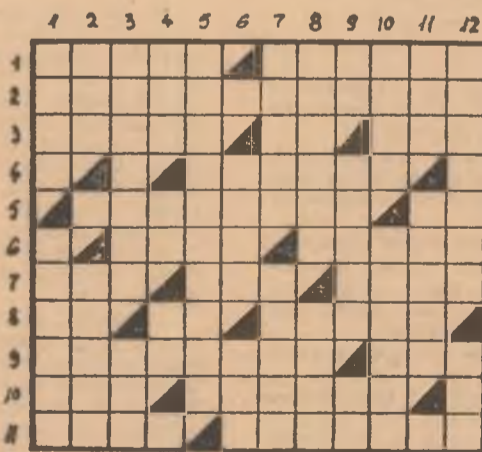
Se pare că aceasta este prima operație de acest gen efectuată pe un animal sălbatic viu.

O capră neagră a fost redată munților. Cînd, în zorii zilei, străbătînd culmile semețe veți zări o capră neagră, gîndiți-vă la cei care le ocrotesc. Unul dintre aceștia este și medicul Eugen Neagu.

A. C.

Cuvinte încrucișate ● LITERATURĂ

ORIZONTAL: 1. Filozof și poet român, autorul volumelor „Poemele luminii” și „La curțile dorului” — Autorul volumelor de versuri „Mărul de lingă drum” și „Materia și visele” 2. Dramaturg român, autor al pieselor „Mielul turbat”, „Arcul de triumf” etc. (2 cuvinte). 3. „20 000 de... sub mări”, roman de Jules Verne — Început de roman! — Cîntec (Reg.) 4. Casă de odihnă la munte 5. Bune de stors strugurii — „Mioriță” (pl.) 6. Ne aduce zilnic vești — A folosi eter 7. Cai dobrogeni — Gol — A soris pentru cei mici volumul de versuri „Isprăvile lui Clopîrtiță” 8. Ion Agribiceanu — Anghel Dimitrie — Domn al Moldovei între 1432—1433 9. Textier român de muzică ușoară — Zăpadă 10. Oraș în Somalia — Poetă română, autoare a volumelor „Cîntare munților” și „Țara luminii” 11. „A fost odată ca-n poveste / A fost ca nicidecum / Din... mari, împărătești / O prea frumoasă fată” — Debut poetic (fig.).

VERTICAL: 1. Poet român — Scriitor sovietic (1904—1941) 2. Localitate în Franța — În ultimul său roman evocă figura luminoasă a Ecaterinei Teodoroiu, eroina de la Jiu 3. Autorul celebrelor „Bilete de papagal” și a numeroase volume de versuri și proză, dintre care enumerăm: „Cuvinte potrivite”, „Flori de mușcagăi” — Fel 4. Localitate în Persia — Alexandru Ion — Aurel Baclu 5. Bardul de la Mircești 6. Gust specific — Camploni! 7. Autorul romanului „Groapa”, „Șoseaua Nordului” etc. — Sofa 8. Greșeală — „... slăbiciunilor”, schiță de I.L. Caragiale (neart.) 9. Tine! — A bate mîtură, — Ore! 10. Dar — Închisă ermetic 11. Insulă în arhipelagul Solomon — Așezări urbane 12. A scrie volumele de versuri „Sîngele”, „Nică fără frică” etc. — Jiul, Oltul și altele.

IOAN ROMAN

DIN OBICEIURILE POPOARELOR

LUPTA DE PE POD

În lume există multe sărbători ciudate care au la bază fie anumite evenimente istorice, fie legende, credințe populare sau tradiții profesionale.

O asemenea sărbătoare este și aceea ce are loc în orașul Pisa din Italia, sărbătoare cunoscută sub denumirea de „lupta de pe pod”. Evenimentul ce stă la baza acestei sărbători este o luptă autentică ce a avut loc pe podul din acest oraș în veacul al XIII-lea. De atunci (și au trecut nu mai puțin de 700 de ani) locuitorii din Pisa repetă lupta pe podul de peste Arno, în fiecare an. La sărbătoare participă întregul oraș, iar la „luptă” — sute de tineri, purtînd coifuri și platoze, lănci, spade și arcebuze.

Seara, în piața principală a orașului, autoritățile locale înmînează „învîgătorului” un steag de mătase. Sub ferestrele caselor, pe pereți, atîrnă căni de pămînt în care ard lumînări. Miile de lumînări ce se reflectă în apele riului Arno creează un decor de basm.

LOCUIȚA NOASTRĂ

O măsură necesară
de prevedere:

Asigurarea la ADAS

V

Pentru a prezenta alte amănunte în legătură cu o asigurare practică de ADAS, utilă atât cetățenilor de la orașe, cât și celor de la sate, continuăm să prezentăm avantajele...

ASIGURĂRII COMPLEXE A GOSPODĂRIILOR CE- TĂȚENILOR

În numărul precedent scoțăm în evidență faptul că în această asigurare se cuprind toate bunurile din gospodărie, ADAS plătește despăgubiri în cazul pagubelor rezultate din numeroase riscuri. Este însă important să se rețină și un alt amănunt de seamă: persoana care încheie o asigurare complexă a gospodăriilor și soția sa, sint asigurați și pentru cazurile de:

— Invaliditate permanentă și deces (produs la domiciliul asiguratului) de: incendiu, trăsnet, explozie, arsură, lovire, cădere și de multe alte riscuri (sumele asigurate de fiecare persoană sint: maximum 10 000 de lei pentru invaliditate permanentă și 5 000 de lei pentru cazul de deces); — asiguratul și membrii familiei acestuia, față de proprietar, pentru unele pagube la imobil, precum și față de alte persoane pentru accidentarea acestora și avarierea bunurilor lor, la domiciliul asiguratului.

Din cele arătate, rezultă că de necesară este asigurarea complexă a gospodăriei. Desigur este indicat să precizăm câteva amănunte și în legătură cu prima de asigurare ce se plătește de cetățeni. Aceasta este foarte convenabilă. Iată cum se stabilește:

Persoana, care solicită încheierea unei asigurări complexe a gospodăriei, semnează o declarație de asigurare pentru toate bunurile asigurabile, estimate (evaluate) la o sumă totală, declarată de asigurat. Aceasta nu trebuie să depășească însă valoarea reală, apreciată pe baza prețurilor de vânzare cu amănuntul ale statului (sau ale cooperăției) mai puțin uzura. Va rezulta o sumă totală — asigurată, să presupunem: 30 000 de lei. La aceasta se calculează prima anuală, care este de 2 lei pentru fiecare 1 000 de lei din suma asigurată. Rezultă 60 de lei. Asigurarea se încheie — de regulă — pe termen de UN AN. La cerere, asigurarea se poate face și pe un termen mai scurt, dar, cel puțin pe 3 luni. Bineînțeles, într-un astfel de caz, prima de asigurare se reduce corespunzător.

În încheiere un ultim amănunt: asigurarea complexă a gospodăriei poate fi încheiată sau reînnoită, ca de altfel orice altă asigurare, prin organele de teren ale ADAS sau direct la direcțiile județene și punctele de lucru ADAS.

AUREL CRIȘAN

Casă din comuna Ciocănești — Vatra Dornei.

Am avut ocazia ca recenzor, în ianuarie trecut, să vizitez cele aproape 300 de locuințe ale satului Vorona Mare, așezat pe dealurile din stînga Siretului, cam prin dreptul locului unde acest riu, ceva mai spre apus, primește apa iute a Sucevei. Locuitorii, odinioară foști clăcași, copleșiți de sărăcie, exploatăți fără milă sub regimul burghezomșieresc, ca și cei din satele de peste pădurile noastre, au trecut cu multă încredință de la locuința joasă, acoperită cu paie, c-o singură odaie, cu laviță și rogojină și cu risniță în fundul tinzii, la cea cu două odăi, spre oarecare confort.

De teama Crivățului, și-au făcut și paravane la case, care prin Oltenia sau prin Banat, unde iarna este mai blîndă, nu se întîlnesc.

Astăzi, locuitorii fiind toți cooperatori harnici, își construiesc pe întrecute case noi, mulți le refac pe cele vechi, mărindu-le, schimbînd acoperișurile, punînd tablă peste darniță. Pentru pereți folosesc mult chirpiciul. A luat mare avînt folosirea cimentului, a betonului, cu care se îmbracă pereții, după ce s-au bătut în ei cuie și sîrmă sau au fost întăriți cu bucăți de cărămidă; se fac fel de fel de înflorituri și se dau apoi

vopsele atrăgătoare. Se fac case cu mai multe odăi, fără paravane și cu verandă.

Din punct de vedere igienic și funcțional, s-ar putea spune că unele locuințe nu sint satisfăcătoare și anume cele care nu primesc din plin lumina soarelui (am văzut case care tocmai spre miazăzi nu aveau ferestre). La multe locuințe, am observat în timpul iernii pereți umeziți. Motivul? Aburii de la plită. Așadar, aerisirea locuinței se face adesea defectuos, mai cu seamă în anotimpul rece, cînd omul stă mai mult în casă. Ar trebui să se știe că dacă nu s-a aerisit camera, nici focul din sobă n-o încălzește. Mulți folosesc o singură cameră și ca bucătărie și ca dormitor; ba mai aduc tot aici și vasele cu flori, să nu degere, încît mai consumă și ele din oxigenul camerei. Alții, deși au odăi spațioase, locuiesc în odăi mici, compartimentate prin paravane, ba se mai întîmplă ca, în timpul iernii, să aducă și vițelul sau mielul, așa cum am găsit cu ocazia recensămîntului la unii locuitori.

Există și case izolate, stinghere, bătute de vînturi, viscolite din toate părțile. Mulți din acești stingheri ca de plidă, I. Sudureac și A. Boancheș din grupul de case izolate de pe dealul Holban, au început să se „replieze” în sat.

Pină la actuala împărțire administrativă, comuna Vorona, a fost la margine de raion (fostul raion Fălticeni) și deci cam uitată. O dată inclusă în județul Botoșani, avem condiții mult mai bune de a da satului un aspect tot mai civilizat. De pildă, stîlpii pentru curentul electric au și fost amplasați.

Desigur, procesul sistematizării mediului rural include și asigurarea condițiilor de igienă a locuințelor. Pentru ca confortul să meargă mină în mină cu sănătatea sătenilor, trebuie îmbunătățită munca de educație dusă în acest sens prin toate mijloacele existente — presă, radio, televizor — dar mai ales prin căminul cultural și bibliotecă. Un ciclu de manifestări pe tema „Locuința noastră”, susținute de medic, cadrele didactice, specialiștii secțiilor „Prestări de servicii” etc. ar fi, cred eu, extrem de utile la nivelul fiecărei comune.

Inv. HARALAMBIE LUPU
comuna Vorona-Botoșani

In comuna Uda, județul Argeș, sint nenumărate vestigii ale trecutului, care consemnează existența localității din vechi timpuri.

Nume toponimice legate de agricultură și păstorit întîlnești la tot pasul ca: dealul groșilor, dealul uzii (Udit-izvoare), dealul brădișorului, dealul gorunilor, dealul greabăn (greabănul calului), dealul tirgului etc.

Pe un deal situat între sate, există și acum un arbore (păr), de pe timpul domniei lui Mihai Viteazul, 364 ani, însă nimeni nu

s-a gîndit să aplice o tăbliță cu privire la istoricul capacului.

Tăranul cooperator Nicolae T. Ionescu, în vîrstă de peste 70 de ani, mi-a povestit legenda acestui secular pom, cum l-a îngrijit el tîndu-i ramurile uscate, punîndu-i cîteva găleți de bălegar la rădăcină, să-l păstreze mai departe. Oare din partea conducerii comunale nimeni nu ia vreo măsură pentru conservarea acestui monument al naturii?

G. CRUCEANĂ

Se așteaptă
un răspuns

Din programul de televiziune (2-8 VI)

DUMINICĂ: 8,40 — Pentru copii: Biblioteca lui Așchiuță; 9,05 — „Cupa de ciocolată”; 9,30 — Pentru tineret: Vă place muzica?; 10,00 ORA SATULUI; 11,15 TV. Pentru specialiștii din agricultură; 11,45 — Concert simfonic; 14,15 — ZIG-ZAG — Telemagazin duminical; 20,15 — Rapsodia română; 20,50 — Cronică duminicală; 21,00 — Televarietăți; 21,20 — Film artistic: „Tommy toreadorul”; 22,45 — Arhitectura Romei.

LUNI: 17,30 — Pentru noi, femeile!; 19,00 — Șoimii — emisiune pentru tineret; 20,00 — Muzică populară românească; 20,20 — Ce-ai

dori să revedeți?; 20,45 — Teleuniversitatea. Istoria civilizațiilor; 21,20 — Film artistic: „Prizoniera din Caucaz”. MARTI: 17,30 Emisiune pentru cei mici; 19,00 — Emisiune pentru tineret; 20,00 — Film serial: Thierry la Fronde; 20,26 — Opinia dumneavoastră...; 20,45 — Varietăți pe peliculă; 21,00 — Seară de teatru: „Viforul” de Barbu Ștefănescu Delavrancea.

MIERCURI: 17,30 FOTBAL România — Olanda. Transmisiune de la Stadionul „23 August”; 20,15 — Soliști de muzică populară la cererea telespectatorilor; 20,30 — Transfocator. „Opinia

publică”; 21,00 — Avanspremieră; 21,15 — Telectinemateca: medalion Humphrey Bogart; 22,25 — Amintirile unui pian: Ionel Fernic.

JOI: Programul I: 20,00 — Film serial: „Vikingii”; 20,26 — Muzică ușoară românească; 20,45 — Actualitatea TV. Transmisiune în direct; 21,00 — Teatru filmat: ● „Fiul lui Jim” de Robert J. Shaw ● „Strada Banow” de Ingram Gall; 21,15 — Teleglob; 22,10 — Ecran literar; 22,40 — Mari interpreți: violonistul Isaac Stern; Programul II: 20,00 — „O samă de cuvinte...” Ion Neculce; 21,00 — Concert simfonic; 21,30 — În arena

circului; 22,00 — Invitație la dans.

VINERI: 20,00 — ACTUALITATEA AGRICOLA; 20,20 — Studioul muzical. Muzică de operă italiană: Bellini; 20,40 — Dialog despre cultură; 21,00 — Reflector; 21,15 — Film artistic: „Dincolo de zidul înalt”.

SIMBATA: 17,30 — FOTBAL: Progresul — Argeșul; 19,15 — „Mult e dulce și frumoasă” — emisiune de limba română; 20,00 — Tele-enciclopedia; 21,00 — FOTBAL Finala Campionatului european. Transmisiune de la Roma; 22,45 — Film serial: „Răzbunătorii”.

**PILULE
AMARE**

atenție la vopsea

La început a fost ideea. Extraordinară, magnifică, genială idee: numerotarea oilor din cooperativa agricolă Mircești, județul Vrancea, cu cifre arabe, de la 1 la 1000, după sistemul avansat al autoturismelor. Ca să fim dreți cu inovatorul și să-i recunoaștem meritele, trebuie să facem public, într-o pauză dintre ropotele de aplauze bine-meritate, faptul că ea aparține în exclusivitate domniei sale domnului inginer zootehnic L. Nicolae.

După o foarte matură chibzuință, gurile rele spun că a gândit cu picioarele în apă rece, dar nu s-a putut verifica aceasta, inginerul zootehnic a numerotat oile cu vopsea roșie, pentru a putea fi recunoscute de departe.

Sistemul are însă și părțile sale rele — și anume faptul că vopseaua nu mai iese, așa că D.C.A. Focșani, care are contract cu gospodăria pentru lână, a refuzat marfa.

Cum s-ar zice, tovarășe inginer Nicolae, ai făcut-o „de oaie“!

generozitate

Marin Pătrașcu, șef de echipă în brigada a II-a de câmp a C.A.P. din satul Petrișu, comuna Petroșani, județul Teleorman, considera echipa sa o familie, ba chiar mai mult — ca pe propria sa familie. Într-atât îi erau de frășești sentimentele față de echipă, încât în evidența pe care o ținea a trecut și pe frate-său Nicolaie cu 7,91 zile-muncă și pe frate-său Gheorghe cu 3,65 zile-muncă, pe care sus-numiții nu le lucraseră. Și ce și-a zis! Unde merge suta, merge și mia; unde merg frații, merge și soția, că nu-i mai aproape haina decât cămașa! Dintr-un candel, i-a trecut și dintr-o sonde, Floarea, 26,23 zile-muncă. De, mai harnică, mai muncitoare femeia! Iar dacă a văzut că numai cumnată-sa Anghelina rămăsese vitregită de zile-muncă fictive, i-a pus și ei. Doar nu plătea din buzunarul său.

R. ATANASIU

repartiție

Cu luni în urmă, cooperativa de consum din comuna Sisești, județul Mehedinți, a primit o cantitate de 32 m.p. de meșină pe care însă n-o ceruse prin nici o notă de comandă. N-o ceruse fiindcă marfa respectivă, necesară jocărilor ce funcționează ca unități prestatoare de servicii în cadrul unor cooperative, nu-și putea avea întrebuințare la Sisești. Așadar, pe nepusă masă, tovarășul Tudor Brehui, președintele cooperativei, s-a pomenit cu acest plocin.

Cei 32 m.p. de meșină ar fi fost trebuințosi cooperativei de consum din Sisești și din Baia de Aramă. Dar aici s-a așteptat mult și bine sosirea meșinei!

Față de această situație propunem: ori să facă schimb de sedii cooperative de consum din Sisești și din Baia de Aramă, ori să se schimbe profilul celor două unități, ori — în orice caz — să se schimbe ceva...

V. FILIMON

Desene de V. CRAIȚA MINDRA

Maimuța

O maimuță, în oglindă, văzând chipul ei hidos,

A sărit vijelios:
— Să ascuți un mincinos,
Nu e de nici un folos.
În oglindă, ce văd eu,
Nicidecum nu-i chipul meu,
Ci un bot urit și mare,
Curată sperietoare...

Și maimuța luind îndată un pietroi
dintre răzoare,
Drept cu el în mare grabă în oglindă
când a dat,
Toată-n mii și mii de cioburi pe jos
s-a împrăștiat.

Un gest chiar necugetat,
Căci cu luciul oțelit.
Zău, oglinda n-a mințit,
Ci a spus foarte cinstit.
De-asta-n fiecare ciob, mai urit și
încrunțat

Chipul ce-l avea maimuța apărui
multiplicat,

Ca o crudă acuzare
Pentru gura ei cea mare,
Pentru frunte și chelie
Și privirea cam șanie
Că, de-i noapte, ori de-i ceață,
Adevărul totdeauna va ieși la
suprafață...

N. BRĂDIȘTEANU

Avarul

Siermele de borangic
Toarce aur pic cu pic,
Dar se-nchide în tăcere
Într-o prosă cu un soare
Viermele în beznă
moare.

G. DRĂGANESCU
corespondent

CÎND ZMEUL ZMEILOR ARE VEDEREA SLABĂ

Au fost odată ca niciodată doi prieteni puși pe căpătuială. Atît de buni prietenji erau cei doi încît, cînd le-a venit vremea să plece în lume și unul din ei, Valerian Pocotilă, s-a făcut contabil șef al cooperativei de consum din Perieți, Ana Bazac a devenit gestionară la aceeași cooperative.

Acu', într-un timp, Pocotilă începu să aibă greutăți. Un pirdalnic de inorog i se aciuse în stomac și nu-i dădea pace defel. Îi trebuia tot mereu mai multă mîncare. Cine era să-i sară în ajutor dacă nu cine-i era prieten! Așa că, de cîte ori avea nevoie de niscaiva alimente, îi trimitea un semn Anei Bazac. Nu prin porumbei călători ci cu cîte un bon de mină. Și gestionara îi dădea de toate, ca să-l potolească omul pe inorog. Ba, de la o vreme, inorogul, care se făcea tot mai hulpav, începu să susține și marale. Așa că pe lingă alimente Pocotilă mai cerea (și primea) diferite sume de bani (sub formă de împrumut, bineînțeles, rambursabil pe un termen de 100—150 de ani). În schimb contabil șef inchidea ochii la trebușoarele gestionarei. Și uite așa se

făcu că s-a ajuns la o lipsă de vreo trei miare din gestiune.

Cînd, ce să vezi! Se zvoni că vine în control însuși zmeul zmeilor de la centru. S-au făcut în grabă pregătiri ca să fie primit, după obiceiul locului, cu piine și cu... zahăr. Că zahărul e mai scump și nu cu un singur cub ci cu vreo trei sute de kilograme. Chiar Pocotilă, împăratul contabililor, a ordonat să se treacă zăhăr cu care să se acopere lipsa în gestiune. Precum grăit-a Pocotilă, așa făcut-a Bazac, de teamă să nu fie tras în țepă sau să i se taie... prima.

Și, îndulcit, zmeul zmeilor a început să purceadă adesea pe calea ce duce la cooperativa din Perieți. Mîncă și bea cît Setilă și Fomilă dar ager la vedere nu era ca Ochilă. Așa că n-a observat — cît era el de zmeu — că lipsa în gestiune care crescuse la 5163 de lei a fost acoperită cu 2861 kilograme porumb care, chipurile, erau în păstrare la un cetățean.

În schimb, tot controlînd unitatea din Perieți, mina stîngă i s-a făcut cît a lui Lungilă căutînd să apuce și el ceva din scurta de 10841 la cît ajunsese în scurtă vreme lipsurile care — acum fiindcă se înfruptau mai mulți — creșteau într-
cît altădată într-o zi și într-o zi altădată într-o lună!

Și poate că eroji noștri ar mai fi mers și azi fericiți pe același drum dacă nu s-ar fi împiedicat căzînd într-o fîntină. S-au poate că nu era fîntină dar în orice caz era răcoare. La răcoare, cel mai repede s-a acomodat Gheorghe Popa nu pentru că era zmeu ci pentru că mai fusese pe-acolo.

A fost odată ca niciodată nu s-ar fi întimplat dacă la U.R.C.C. Slobozia n-ar fi fost un Tindală care să angajeze pe post de revizor contabil un om cu antecedente penale. Se pare că cel ce a făcut angajările s-a făcut de... basme.

I. ANDREMIR

LA MICA PUBLICITATE

— Aș vrea să dau un anunț la mica publicitate. Se poate?

— De ce nu?... E pentru dumneata, bade?

— Ba pentru C.A.P.-ul nostru din Recea.

— Și la care rubrică vrei să apară anunțul?

— La pierderi.

— Dar ce, ați pierdut ceva?

— 360 000 de lei!

— Aoleu! Și cine i-a pierdut?

— Casierul nostru, după ce a făcut formele la bancă.

— Săracul de el! Te pomenești că i-a lăsat pe undeva și nu mai ține minte unde anume.

— Ba știe.

— Păi de ce nu-i ia înapoi?

— Nu se mai poate! În schimbul acestor bani s-au pierdut niște materiale pentru o seră industrială, în suprafață de un hectar.

— Dacă-i pe așa, banii nu sînt pierduți.

— Ba sînt.

— N-aveți sera?

— Nu!

— Nu mai aveți materialele?

— Ba da!

— Dacă aveți materialele în care ați băgat atîta bănet, de ce nu construți sera?

— N-avem cu ce!

— Nu-s bune materialele?

— Cum să nu fie?

— Nu mă mai fierbe atîta și spune ce n-aveți pentru seră.

— Documentația tehnică.

— Atunci e simplu! N-aveți decît s-o comandați.

— Am comandat-o dar I.S.P.A. București nu ne-a făcut-o la timp.

— Mai așteptați și dumneavoastră...

— Degeaba. Tot nu mai putem face sera.

— Chiar dacă vine documentația?... De ce?

— U.J.C.A.P. Timiș, văzînd că nu s-a făcut la timp documentația tehnică, ne-a scos sera din plan. Asta după ce ne-a indicat ca întîi să cumpărăm materialele și pe urmă să cerem documentația aia.

— V-a pus să le cumpărați fără a avea întîi planul?

— Fără! A zis că se știe ce trebuie pentru o seră.

— Dar acum ce mai zice, cînd ați rămas cu atîtea materiale pe cap?

— Cine? Uniunea județeană?

Tace chitic!

— Înțeleg! A devenit proverbială...

— Proverbială? Nu înțeleg.

— Vreau să spun, tace și face. Tace și face pagubă altora!

— Ei, să dau anunțul...

— Lasă, nu mai trebuie. I-am făcut noi publicitate.

— Și cît plătim?

— Nu v-ajung cei 360 000 de lei?

— Și unde îl publicați?

— În pagina de față!

V. D. POPA